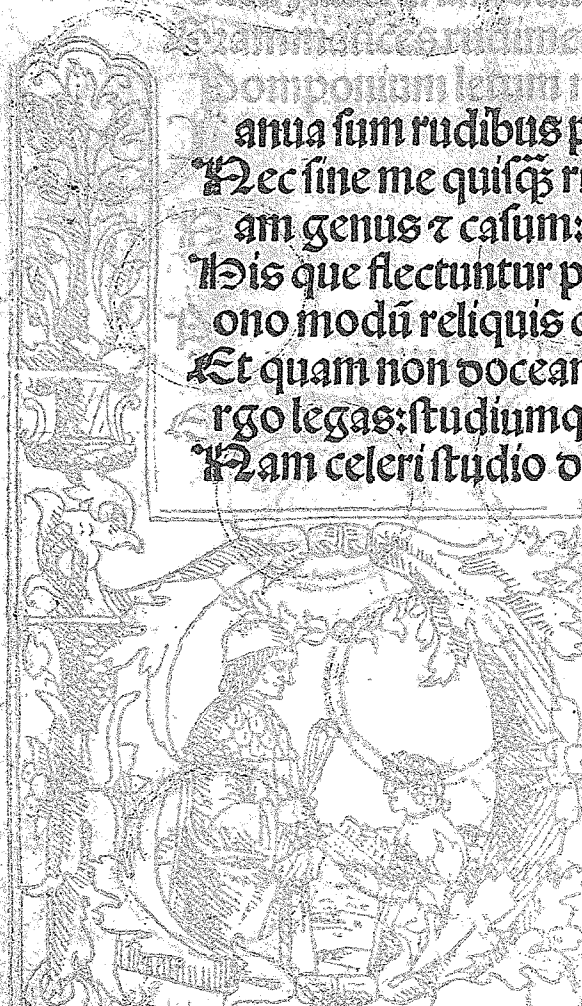

Ex
Bibl. Univ.
Vindob.

SW. 9029 - XV. 8. 54

...anua sum rudibus primam cupientibus artem.
Nec sine me quisque rite peritus erit.
am genus et casum: speciem numerumque figuram.
His que flectuntur partibus insinuo.
ono modum reliquis quid competat optime pandes.
Et quam non doceam dictio nulla manet.
ergo legas: studiumque tibi rudis adijce lector.
Nam celeri studio discere multa potes.

De nomine.

De nomine q pars est.

Nomen est. Quare est nomen?
Quia significat substantiam et qualitatem propriam vel communem cum casu: Nomen quot accidunt? Quinque. Que?
Species: Genus: Numerus: Figura: et Casus:

Ex
Bibliotheca
Univers.

Primitiva.
montis: Poesis.
Derivativa.
montanus: Poeta.
Quius speciei? Primitivae. Quare? Quia a nullo derivatur.
Quius speciei? Derivativae. Unde derivatur? a monte et in a addita nus derivatur Montanus.

	Masculinum	Neutrum	Comune	Omne	Incertum
	Femininum			Promiscuum	
	hic poeta.	hec musa.	hoc scanu.	hic et h homo.	hic et hec et hoc felix. h passer. dies.
Poeta.	Quius generis? Masculini. Quare? Quia preponitur ei in declinatione unum articulare pronomen hic.				
Musa.	Quius generis? Feminini. Quare? Quia preponitur ei in declinatione unum articulare pronomen hec.				
Scanus.	Quius generis? Neutri. Quare? Quia preponitur ei in declinatione unum articulare pronomen hoc.				
Homo.	Quius generis? Communis. Quare? Quia preponuntur ei in declinatione duo articularia pronomina hic et hec.				
Felix.	Quius generis? Omnis. Quare? Quia preponuntur ei in declinatione tria articularia pronomina hic et hec et hoc.				
Passer.	Quius generis? Promiscui. Quare? Quia sub una voce et uno articulo comprehenduntur animalia utriusque sexus.				
Dies.	Quius generis? Incerti. Quare? Quia nulla ratio cogete sic sola auctoritas veterum sub diverso genere protulit.				

Numeri nominum sunt duo.

	Singularis	Pluralis
	ut hic Poeta	ut hi Poete
Poeta.	Quius numeri? Singularis. Quare? Quia singulariter profertur.	
Poete.	Quius numeri? Pluralis. Quare? Quia pluraliter profertur. Scito singularitatem suae unitatem non esse numerum sed principium numeri: et quod improprie grammaticus ponit numerum singularem: Numerus enim proprie est pluralitas mensurabilis uno suae unitate.	

Simplex

Iustus:

ui' figur' simplicis. Quare? Quia simplici pferē

uius figure? Composite. Quomō componitur

Ex in iustus Componitur iniustus.

uius figure? Decomposite. Quare? Quia nō p
se componitur sed a composito nomine deriuatur
qđ est illud Iniustus iniusti addita tia fit iniustitia.

Casus nominum sunt sex.

Ntūs Stūs Dtūs Actūs Utūs Ablatiu'

h poeta: hui' poete: huic poete: hūc poetā: o poeta: ab h poeta:

ui' casus? Nominatiui. Quare? Quia vbu' intrā
fitiue positum construitur cum nominatiuo casu.

uius casus? genitini. Quare? Quia in tali casu ē
clinando reperitur z eius sensum retinet.

Declinationes nominum sunt quinque.

Prima Secūda Tertia Quarta Quinta:
Poeta: Poete: De: Dei: Pat: Pīs: Dom' Dom' Dies: Diei:

Prima Declinatio.

Singulariter

Pluraliter

Nominatiuo hic Poeta	Nominatiuo hi Poete
Genitiuo huius Poete	Genitiuo hor' Poetar'
Datiuo huic Poete	Datiuo his Poetis
Accusatiuo hunc Poetā	Accusatiuo hos Poetas
Vocatiuo o Poeta	Vocatiuo o Poete
Ablatiuo ab hoc Poeta	Ablatiuo ab his Poetis

Nominatiuo	hec Musa	Ntō	he	Muse
Genitiuo	hui' Muse	Genitiuo	har'	Musarū
Datiuo	huic Muse	Datiuo	his	Musis
Accusatiuo	hanc Musaz	Accusatiuo	has	Musas
Vocatiuo	o Musa	Vocatiuo	o	Muse
Ablatiuo ab	hac Musa	Ablatiuo ab	his	Musis

Singulariter

Nominatiuo	hoc Pascha
Genitiuo	hui' Pasche
Datiuo	huic Pasche
Accusatiuo	hoc Pascha
Vocatiuo	o Pascha
Ablatiuo ab	hoc Pascha

Singulariter

Et Pluraliter

Ntō hic z	hec Aduena	Ntō hi z	he	Aduene
Genitiuo	hui' Aduene	Stō hor' z har'		Aduenar'
Datiuo	huic Aduene	Datiuo	his	Aduenis
Actō hūc z	hāc Aduenā	Actō hos z has		Aduēas
Vocatiuo	o Aduena	Vocatiuo	o	Aduene
Abltō ab hoc z ab hac	Aduena	Ablatiuo ab	his	Aduenis

Poeta: Cuius declinationis? Prime. Quare? Quia ei' Ge
nitinus singularis in ae diphthongum desinit: vt hic
Poeta huius Poete z hec musa huius muse.

Secunda Declinatio.

Singulariter

Et Pluraliter

Nominatiuo hic Deus	Ntō hi	Dei vl' dij
Genitiuo hui' Dei	Stō hor'	Deor' vel deū
Datiuo huic Deo	Datiuo his	Deis vel dijs
Accusatiuo hunc Deum	Actō hos	Deos
Vocatiuo o Deus	Vocatiuo o	Dei vel dij
Ablatiuo ab hoc Deo	Abltō ab	his Deis vl' dijs

Singulariter

Et Pluraliter

Nominatiuo hic Dñs	Ntō hi	Dñi	a ii
--------------------	--------	-----	------

6
Genitiuo hui⁹ domini **Genitiuo** hor⁹ dominor⁹
Datiuo huic domino **Datiuo** his dominis
Accusatiuo hūc dominū **Accusatiuo** hos dominos
Vocatiuo o domine **Vocatiuo** o domini
Ablatiuo ab hoc domino **Ablatiuo** ab his dominis

Singulariter

Et Pluraliter

Nomiatiuo hic Magister **Nomiatiuo** hi Magistri
Genitiuo hui⁹ Magistri **Genitiuo** hor⁹ Magistor⁹
Datiuo huic Magistro **Datiuo** his Magistris
Accusatiuo hūc Magistrū **Accusatiuo** hos Magistros
Vocatiuo o Magister **Vocatiuo** o Magistri
Ablatiuo ab hoc Magistro **Ablatiuo** ab his Magistris

Singulariter

Et Pluraliter

Nomiatiuo hoc Scamnū **Nominatiuo** hec Scāna
Genitiuo hui⁹ Scamni **Genitiuo** hor⁹ Scānor⁹
Datiuo huic Scamno **Datiuo** his Scamnis
Accusatiuo hoc Scamnū **Accusatiuo** hec Scamna
Vocatiuo o Scamnū **Vocatiuo** o Scamna
Ablatiuo ab hoc Scamno **Ablatiuo** ab his Scamnis.

Dominus. Quis Declinationis? secunde. Quare? Quia
 eius genitiuus singularis in i productum desinit vt
 hic dominus huius domini: et hic deus huius dei

Tertia Declinatio.

Singulariter

Et Pluraliter

Nomiatiuo hic Pater **Nominatiuo** hi Patres
Genitiuo hui⁹ Patris **Genitiuo** hor⁹ Patrum
Datiuo huic Patri **Datiuo** his Patribus
Accusatiuo hunc Patrem **Accusatiuo** hos Patres
Vocatiuo o Pater **Vocatiuo** o Patres
Ablatiuo ab hoc Patre **Ablatiuo** ab his Patribus

Singulariter

Et Pluraliter

Nomiatiuo hec Mater **Nominatiuo** he Matres
Genitiuo hui⁹ Matris **Genitiuo** har⁹ Matrum
Datiuo huic Matri **Datiuo** his Matribus

7
Accusatiuo hanc matrem **Accusatiuo** has matres
Vocatiuo o mater **Vocatiuo** o matres
Ablatiuo ab hac matre **Ablatiuo** ab his matribus

Singulariter

Et Pluraliter

Nomiatiuo h⁹ et hec Homo **Nomiatiuo** hi et he Hoies
Genitiuo huius Homis **Genitiuo** hor⁹ et har⁹ Hominū
Datiuo huic Homini **Datiuo** his Hominib⁹
Accusatiuo hūc et hāc Homine **Accusatiuo** hos et has Homines
Vocatiuo o Homo **Vocatiuo** o Homines
Ablto ab hoc et ab hac Homine **Ablatiuo** ab his Hoibus

Singulariter

Et Pluraliter

Nomiatiuo hic doctor **Nomiatiuo** hi doctores
Genitiuo hui⁹ doctoris **Genitiuo** hor⁹ doctorum
Datiuo huic doctori **Datiuo** his doctoribus
Accusatiuo hunc doctore **Accusatiuo** hos doctores
Vocatiuo o doctor **Vocatiuo** o doctores
Ablatiuo ab hoc doctore **Ablatiuo** ab his doctoribus

Singulariter

Notō hoc Pascha **Genitiuo** hui⁹ Paschatos et Paschatis
Datiuo huic Paschati **Accusatiuo** hoc Pascha
Vocatiuo o Pascha **Ablatiuo** ab hoc Paschate
 caret Plurali et fm antiquos ē pme declinatiois vt supra vidisti

Singulariter

Et Pluraliter

Notō hic et hec ois et h⁹ omne **Ntō** hi et he oēs et hec oia
Genitiuo hui⁹ omnis **Genitiuo** hor⁹ et har⁹ et hor⁹ omniū
Datiuo huic omni **Datiuo** his omnibus
Actō hūc et hāc oēs et h⁹ oē **Actō** hos et has oēs vl⁹ ois et h⁹ oia
Vocatiuo o omis et o omne **Vocatiuo** o omnes et o omnia
Ablto ab h⁹ et ab hac et ab h⁹ omni **Ablatiuo** ab his omnib⁹

Singulariter

Et Pluraliter

Notō hic et hec et h⁹ felix **Ntō** hi et he felices et hec felicia
Genitiuo huius felici **Genitiuo** hor⁹ et har⁹ et hor⁹ felicium
Datiuo huic felici **Datiuo** his felicibus
Actō hūc et hāc felicē et h⁹ felix **Actō** hos et has felices et h⁹ feli.

8 **Elocatiuo** o **Felix:** **Et** o felices ⁊ o felicia
Ablto ab hoc ⁊ ab hac ⁊ ab h' felice. **Ab**lto ab his felicib?
Pater. **Quius** declinationis? **Tertie.** **Quare?** **Quia** eius
 genitiuus singularis in is. correptum desinit. vt hic
 pater huius patris et hec mater huius matris.

Quarta Declinatio.

Singulariter

Et Pluraliter

N ominatiuo hic	Uisus.	N ominatiuo hi	Uisus
G enitiuo huius	Uisus.	G enitiuo horum	Uisuum
D atiuo huic	Uisui	D atiuo his	Uisib'
A ccusatiuo hunc	Uisum	A ccusatiuo hos	Uisus
E locatiuo o	Uisus.	E locatiuo o	Uisus
A blatiuo ab hoc	Uisu.	A blatiuo ab his	Uisib'

Singulariter

Et Pluraliter

N ominatiuo hec	Danus	N ominatiuo he	Danus
G enitiuo huius	Danus	G enitiuo harum	Danuum
D atiuo huic	Danui	D atiuo his	Danib'
A ccusatiuo hanc	Danuū	A cto has	Danus
E locatiuo o	Danus	E locatiuo o	Danus
A blatiuo ab hac	Danu.	A blatiuo ab his	Danib'

Singulariter

Et pluraliter

N ominatiuo hoc	Cornu	N ominatiuo hec	Cornua
G enitiuo hui'	Cornu	G enitiuo horum	Cornuum
D atiuo huic	Cornu	D atiuo his	Cornib'
A ccusatiuo hoc	Cornu	A ccusatiuo hec	Cornua
E locatiuo o	Cornu	E locatiuo o	Cornua
A blatiuo ab hoc	Cornu	A blatiuo ab his	Cornib'

Singulariter

Et pluraliter

N ominatiuo hec	Domus	N ominatiuo he	Domus
Et o hui' dom' vl' domi		Et o harum domorum vl' domuum	
D atiuo huic	Domui	D atiuo his	Domibus
A ccusatiuo hanc	Domū	A ccusatiuo has	Domos
E locatiuo o	Domus	E locatiuo o	Domus
A blatiuo ab hac	Domo	A blto ab his	Domibus

9 **Uisus.** **Quius** declinationis? **Quarte.** **Quare?** **Quia** eius ge-
 nitiu' singularis i vs. vel in. v. pductum desinit vt
 hic visus huius visus: ⁊ hoc cornu huius cornu.

Quinta Declinatio.

Singulariter

Et o hic vel hec	Dies	N ominatiuo hi	Dies
G enitiuo huius	Diei	G enitiuo horum	Dierum
D atiuo huic	Diei	D atiuo his	Dieb'
A ccusatiuo hūc vl' hāc	Diem	A ccusatiuo hos	Dies
E locatiuo o	Dies	E locatiuo o	Dies
A blto ab hoc vl' ab hac	Die	A blatiuo ab his	Dieb'

Singulariter

Et Pluraliter

N ominatiuo hec	Kes	N ominatiuo hec	Kes
G enitiuo huius	Kei	G enitiuo harum	Kerum
D atiuo huic	Kei	D atiuo his	Kebus
A ccusatiuo hanc	Kem	A ccusatiuo has	Kes
E locatiuo o	Kes	E locatiuo o	Kes
A blatiuo ab hac	Ke.	A blatiuo ab his	Kebus

Singulariter

Et Pluraliter

N ominatiuo hec	Spes	N ominatiuo he	Spes
G enitiuo huius	Spei		
D atiuo huic	Spei		
A ccusatiuo hanc	Spem	A ccusatiuo has	Spes
E locatiuo o	Spes	E locatiuo o	Spes
A blatiuo ab hac	Spe		

Quius declinationis? **Quinte.** **Quare?** **Quia** eius
 genitiuus singularis in ei diuisas syllabas desinit vt
 hec dies huius diei.

Quius Declinationis? **Prime ⁊ secunde.**
Quare? **Quia** ex parte masculini ⁊ neutri est decli-
 nationis secunde. Ex parte feminini tantum est o-
 clinationis prime. Et sic sūt omnia nomina adiec-
 tiua gerūdia ⁊ participia q̄ p tres voces declinant.

Singulariter

Et Pluraliter

Dctō bon⁹ bōa Bonū: Dctō Boni Bone Bona
 Dctō boni bōe Boni Dctō bonoz bonaz Bonoz
 Dctiūo bono bone Bono Dctiūo Bonis
 Actō Bonū bonā Bonū Actō bonos bonas Bona
 Etō o bone o bōa o Bonū Etō o boni o bone o Bona
 Abtō a bono a bōa a Bono Ablatiūo a Bonis.

Gradus comperationis sunt tres.

Positiuus	Comparatiuus	Suplatiuus
Bonus	Velioz	Optimus
Bona	Velioz	Optima
Bonum	Velius	Optimum
Et in aduerbio		
Bene	Velius	Optime
Malus	Peioz	Pessimus
Mala	Peioz	Pessima
Malum	Peius	Pessimum
Et in aduerbio		
Male	Peius	Pessime
Magnus	Maioz	Maximus
Magna	Maioz	Maxima
Magnum	Maius	Maximum
Et in aduerbio		
Magne	Maius	Maxime
Doctus	Doctioz	Doctissimus
Docta	Doctioz	Doctissima
Doctum	Doctus	Doctissimū
Et in aduerbio		
Docte	Doctius	Doctissime
Pius	Magis pius	Piissimus
Pia	Magis pia	Piissima
Pium	Magis pium	Piissimum
Et in aduerbio		
Pie	Magis pie	Piissime

Principium Numeri.

Singulariter

Dominatiuo vnus vna	Unum	Caret Plurali: Quia Unitas nō ē numer⁹ sed pncipiū numeri.
Genitiuo	Unius	
Datiuo	Uni	
Accusatiuo vnum vnā	Unum	
Vocatiuo o vne o vna o	Unum.	
Ablatiuo ab vno ab vna ab	Uno	

Nomina numeraria.

Pluraliter tantum.

Dominatiuo hi duo he due ⁊ hec	Duo
Genitiuo hoz duoz haz duazū hoz	Duorum
Datiuo his duobus duabus	Duobus
Accusatiuo hos duos has duas ⁊ hec	Duo
Vocatiuo o duo o due ⁊ o	Duo
Ablatiuo ab his duobus duabus	Duobus

Pluraliter tantum.

Dominatiuo hi ⁊ he Tres vel Tris ⁊ hec	Tria
Genitiuo horum ⁊ harum ⁊ horum	Trium
Datiuo his	Tribus
Accusatiuo hos ⁊ has Tres vel Tris ⁊ hec	Tria
Vocatiuo o Tres vel Tris ⁊ o	Tria
Ablatiuo ab his	Tribus

Pluraliter tantum.

Dominatiuo hi et he et hec	Quattuor
Genitiuo hoz et haz et hoz	Quattuor
Datiuo his	Quattuor
Accusatiuo hos et has et hec	Quattuor
Vocatiuo o	Quattuor
Ablatiuo ab his	Quattuor

Nota q omnia nomina Numeralia a Quattuor vsque ad
centum sunt omnis generis Numeri Pluralis et indecli-
nabilia.

Quid est Nomen? Nomen est dictio p quam fit nominatio
 Quid est proprium nominis? Est Significare substantiam z
 qualitatem propriam vel comunem cum casu.
 Unde dicitur nomen: a noto notas vel a notamine eo q per
 ipsu substantia z qlitatem vniuscuiusq rei notemus.

Quo Que pars est? verbum est. Quare est verbu? Quia
 cum modis z temporibus sine casu agendi vel paciendi
 est significatiuum.

Verbo quot accidunt? octo. Que? Genus: Tempus: Mo-
 dus: Species: Figura: Coniugatio: Persona et Numerus.

Genera verborum sunt quinque.

Actiuum	Passiuum	Neutrum	Comune	Deponens
Amo	Amor	Egeo	Largior	Sequor
Quius generis? Actiui. Quare? Quia i o desinens potest facere transitionem in aliquod rationale animal unde possit fieri conuersa locutio in prima vel in secunda persona vel saltem in secunda per assumptionem. r.				
Quius generis? Passiui. Quare? Quia in oz desinens fit ab actiuo per additionem. r.				
Quius generis? Neutri. Quare? Quia in o desinens non potest facere transitionem ad aliquod rationale animal unde possit fieri conuersa locutio in prima vel in secunda persona per assumptionem. r.				
Quius generis? Communis. Quare? Quia in passiua litteratura utramque retinet significationem Actiuam scilicet et passiuam.				
Quius generis? Deponens. Quare? Quia deponit vnam significationem z alteram per se retinet z ponit passiuam et retinet actiuam.				
Quius generis? Neutri passiuui. Quare? Quia i o desinens passiuam retinet significationem.				

Quius generis? Neutro passiuui. Quare? Quia i pteritis
 perfectis z in his q formatur ab eis retinet litteraturam
 passiuorum in ceteris vero neutrorum.

Quius generis? Neutri substantiuui. Quare? Quia i vni
 natu nec actionem nec passionem sz sola sbam significat

Quius generis? Nulli. Quare? Quia nec i o nec i oz
 desinit nec descendit a verbo desinente i o nec i oz.

Tempora verborum sunt quinque.

Presentis	Imperfecti	Plusquamperfecti	Futuri
Amo	Amabam	Amaueram	Amabo
Quius temporis? Presentis. Quare? Quia pre- sens tps designat circa actionem vel passionem.			
Quius temporis? Imperfecti. Quare? Quia pteritum imperfectum tps designat circa actionem vel passionem.			
Quius temporis? Imperfecti perfecti. Quare? Quia pteritum perfectum tps designat circa actionem vel passionem.			
Quius temporis? Plusquamperfecti. Quare? Quia pteritum plusquamperfectum tps designat circa actionem vel passionem.			
Quius temporis? Futuri. Quare? Quia futurum tempus designat circa actionem vel passionem.			

Modi verborum sunt quinque.

Indicativus	Imperativus	Optativus	Subiunctivus	Infinitivus
Amo	Ama	utinam amarem	cum Amem	Amare
Quius Modi? Indicatiui. Quare? Quia indicat re esse vel fuisse vel futuram esse.				
Quius Modi? Imperatiui. Quare? Quia impat re esse vel futuram esse.				
Quius Modi? Optatiui. Quare? Quia eget ad uerbio optandi ut perfectum significet sensum.				

Amor. Quis Odi? Subiunctivi. Quare? Quia egeus adverbio subiungit sibi aliud verbū: vlt subiūgit alteri verbo: vt perfectum significet sensum.

Amare. Quis Odi? Infinitivi. Quare? Quia nec pso / nā diffinit nec numerus sed eget sola alterius verbi coniunctione vt perfectum significet sensum.

Species verborum sunt due.

Primitiva

Derivativa

Et Ferueo

Et Feruesco

Ferueo. Quis Spei? Primitivae. Quare? Quia a nullo oriatur
Feruesco. Quis Speciei? Derivativae. unde Derivatur? a ferueo ferue modi imperativi addita sco. Derivatur feruesco.

Figure verborum sunt tres

Simplex

Composita

Decomposita

Et Amo:

Peramo:

Peramasco.

Amo: Quis figure? simplicis. Quare? Quia simpliciter pferit
Peramo: Quis figure? Compositae. Quomodo componitur? Ex Per et amo Componitur Peramo.

Peramasco: Quis figure? Decompositae. Quare? Quia nō p se componitur sed a composito verbo derivatur qd est illud Peramo Perama: modi imperativi: addita sco fit Peramasco.

Coniugationes verborum sunt quattuor.

Prima

Secunda

Tertia

Quarta

Amo. Amas.

Doceo. Doces.

Lego. Legis.

Audio. Audis.

Amor. Amaris.

Doceor. Doceris.

Legor. Legeris.

Audior. Audiris

Amo. Quis coniugationis? Prime. Quare? Quia in scda psona pntis indicativi modi habet a pductū ante s i actiuo et neutro: In passiuo vō cōi et dponēti hz a pductā an ris: vt Amo Amas et Amor Amaris.

Doceo. Quis coniugationis. secunde. Quare? Quia i secunda psona pntis indicativi modi habet e pductū ante s vel ante ris: vt doceo doces et doceor doceris.

Lego. Quis coniugationis? Tertie. Quare? Quia in scda psona pntis indicativi modi hz i correptū an s et e correptū ante ris: vt lego legis et legor legeris.

Audio. Quis coniugationis? Quarte. Quare? Quia in secunda psona pntis indicativi modi hz i productus ante s vel an ris: vt Audio audis: et audior audiris.

Sum. Quis coniugationis. Nullius? Quare? Quia hec quattuor verba anomala sunt et non sequuntur regulam alicuius coniugationis.

Personae verborum sunt tres.

Prima

Secunda

Tertia.

Et Amo:

Amas:

Amat.

Amo: Quis psonae? Prime. Quare? Quia Prima persona est que de se ipsa pronuntiat.

Amas: Quis psonae? Secunde. Quare? Quia secunda persona est ad quam prima loquitur directo sermone.

Amat: Quis psonae? Tertie. Quare? Quia tertia persona est de qua prima loquitur ad secundam extra se et illam positam ad quam dirigit sermonem.

Amare: Quis psonae? Nullius. Quare? Quia oia Infinita: Impersonalia: Gerundia: et supina: numeris: et personis deficiunt.

Singularis

Amo

Pluralis

Amamus:

uius numeri? singularis. Quare? Quia singularit̃
profertur.

uius numeri? Pluralis. Quare? Quia pluraliter
profertur.

Amo amas amat. amavi amavisti amavit. ama amet amare
amavisse. amandi do dum. amatum amatum. amas et amatur.
Amo amas amat. Et pluralit̃ amamus amatis amat. Prete-
rito imperfecto amabam amabas amabat. Et plur̃ amabam
amabatis amabant. Preterito perfecto amavi amavisti amavit.
Et plur̃ amavimus amavistis amaverunt vel amavere. Preterito
plusquamperfecto amaveram amaveras amaverat. Et plur̃ ama-
veramus amaveratis amaverant. Futuro amabo amabis amabit
Et pluraliter amabimus amabitis amabunt.

Imperativus modo tempore presenti ad secundam et tertiam p-
sonam ama amet. Et plur̃ amemus amate ament. Futuro amato
tu amato ille. Et pluraliter amemus amatote amanto.

Optativus modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam
amare amares amaret. Et pluralit̃ utinam amaremus amaretis
amarēt. Preterito perfecto et plusquamperfecto utinam amavisse ama-
visses amavisset. Et pluralit̃ utinam amavissem amavissetis ama-
vissent. Futuro utinam amem ames amet. Et pluraliter utinam
amemus ametis ament.

Subiunctivus modo tempore presenti cum amem ames amet.
Et pluralit̃ cum amemus ametis ament. Preterito imperfecto
cum amare amares amaret. Et pluraliter cum amaremus ama-
retis amarent. Preterito perfecto cum amaverim amaveris
amaverit. Et pluralit̃ cum amaverim amaveritis amaverint.
Preterito plusquamperfecto cum amavisse amavisses amavisset.

Et pluraliter cum amavissemus amavissetis amavisset. Futuro
cum amavero amaveris amaverit. Et pluraliter cum amaveri-
mus amaveritis amaverint.

Infinitivus modo tempore presenti et preterito imperfecto amare
Preterito perfecto et plusquamperfecto amavisse. Futuro ama-
tum ire vel amaturum esse.

Verbo impersonali tempore presenti amatur. Preterito im-
perfecto amabatur. Preterito perfecto amatum est vel fuit.
Preterito plusquamperfecto amatum erat vel fuerat. Futuro amabitur
Imperativus modo tempore presenti ametur. Futuro amato.

Optativus modo tempore presenti et preterito imperfecto uti-
nam amaretur. Preterito perfecto et plusquamperfecto utinam
amatum esset vel fuisset. Futuro utinam ametur.

Subiunctivus modo tempore presenti cum amet. Preterito imperfecto cum
amaret. Preterito perfecto cum amatum sit vel fuerit. Preterito plusquam-
perfecto cum amatum esset vel fuisset. Futuro cum amatum erit vel fuerit.

Infinitivus modo tempore presenti et preterito imperfecto
amari. Preterito perfecto et plusquamperfecto amatum esse vel
fuisse. Futuro amatum iri.

Gerundia vel participalia nomina sunt hec amandi amando amandum.

Supina sunt hec amatum amatum.

Quot participia trahuntur ab hoc verbo activo? duo. que?
amans et amaturus.

Amans unde formatur? a prima persona preteriti imperfecti
indicativi modi. quomodo? amabam bam in ns fit amans.

Amaturus unde formatur? ab ultimo supino. quomodo? ama-
tum amatum. addita rus fit amaturus.

Amo amaris vel amare amatur: amatus sum es est. ama-
re ametur amari amatum esse vel fuisse. amatus et amandus.

Amo amaris vel amare amatur. Et pluraliter amamini amatur.
Preterito imperfecto amabar amabaris
vel amabare amabant. Et plur̃ amabamur amabamini amabant.
Preterito perfecto amatus sum vel fui es vel fuisti est vel fuit.

Et pluraliter amati sumus vel fuimus estis vel fuistis sunt fuerunt vel fuere. **P**ro plusquamperfecto amatus erā vel fuerā eras vel fueras erat vel fuerat. Et pluraliter amati eramus vel fueram' eratis vel fueratis erāt vel fuerāt. Futuro amabo amaberis vel amabere amabit. Et plur amabimur amabimini amabuntur.

Imperatiuo modo tpe presenti ad secundā et tertiā personam amari amet. Et plur amemur amemini amen. Futuro amatoz tu amatoz ille. Et pluraliter amamur amamini amantoz.

Optatiuo modo tēpoze presenti et pterito imperfecto utinā amarer amareris vel amare amaret. Et plur utinā amaremur amaremini amarent. **P**ro pfecto et plusquamperfecto utinā amat' esse vel fuisse esses vel fuisses eēt vel fuisset. Et plur utinā amati essem' vel fuissetis essetis vel fuissetis essent vel fuissent. Futuro utinā ameris vel amere amet. Et plur utinā amemur amemini amen.

Subiunctiuo modo tēpoze presenti cū amer amaris vel amere amet. Et pluraliter cum amemur amemini amentur. **P**reterito imperfecto cum amarer amareris vel amare amaretur. Et pluraliter cū amaremur amaremini amarentur. **P**reterito perfecto cū amatus sim vel fuerim sis vel fueris sit vel fuerit. Et pluraliter cum amati simus vel fuerimus sitis vel fueritis sint vel fuerint. **P**reterito plusquamperfecto cum amatus essem vel fuissetis esset vel fuisset. Et pluraliter cū amati essemus vel fuissetis essetis vel fuissetis essent vel fuissent. Futuro cum amatus ero vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. Et pluraliter cum amati erimus vel fuerimus eritis vel fueritis erūt vel fuerint.

Infinitiuo modo tempore presenti et pterito imperfecto amari. **P**reterito perfecto et plusquamperfecto amatum esse vel fuisse. Futuro amatum iri.

Quot participia trahuntur ab hoc verbo passiuo? duo: quē amatus et amandus.

Amatus unde formatur: ab ultimo supino, quomodo? amatum amatu: addita. s. sit amatus.

Amandus unde formatur: a genitiuo sui presentis participij. Quomodo? amans amantis: tis in dus sit amandus.

Oceo doces docet: docui docuisti docuit. doce doceat. docere docuisse docendi docendo docendum. doctum doctum docens et docturus.

Oceo doces docet. Et pluraliter docemus docetis docēt. **P**reterito imperfecto docebam docebas docebat. Et pluraliter docebamus docebatis docebant. **P**reterito perfecto docui docuisti docuit. Et pluraliter docuimus docuistis docuerunt vel docuere. **P**reterito plusquamperfecto docueram docueras docuerat. Et pluraliter docueramus docueratis docuerant. Futuro docebo docebis docebit. Et pluraliter docebimus docebitis docebunt.

Imperatiuo modo tempore presenti ad secundā et tertiā personā doce doceat. Et pluraliter docem' docete doceant. Futuro doceto tu doceto ille. Et plur doceam' docetote docēto.

Optatiuo modo tempore presenti et pterito imperfecto utinā docerem doceres doceret. Et pluraliter utinā docerem' doceretis docerent. **P**reterito perfecto et plusquamperfecto utinā docuissem docuisses docuisset. Et pluraliter utinā docuissemus docuissetis docuissent. Futuro utinā doceam doceas doceat. Et pluraliter utinā doceamus doceatis doceant.

Subiunctiuo modo tpe pnti cū doceā ceas ceat. Et plur cū doceamus ceatis doceāt. **P**reterito imperfecto cū docerem res ret. Et plur cū doceremur retis rent. **P**reterito perfecto cū docuerim docueris docuerit. Et pluraliter cum docuerimus docueritis docuerint. **P**reterito plusquamperfecto cū docuissem docuissetis docuissent. Et pluraliter cum docuissemus docuissetis docuissent. Futuro cum docuero docueris docuerit. Et pluraliter cū docuerimus docueritis docuerint.

Infinitiuo modo tempore presenti et pterito imperfecto docere. **P**reterito perfecto et plusquamperfecto docuisse. Futuro doctum ire vel docturum esse.

Q Erbo impersonali tempore presenti docet. Preterito imperfecto docebatur. Preterito perfecto doctus est vel fuit. Preterito plusquamperfecto doctum erat vel fuerat. Futuro docebitur.

I mperatiuo modo tempore presenti docet. Futuro doceto.

O ptatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam doceret. Profecto et plusquamperfecto utinam doctus esset vel fuisset. Futuro utinam doceat.

S ubiunctiuo modo tempore presenti cum doceat. Profecto imperfecto cum doceret. Profecto cum doctus sit vel fuerit. Preterito plusquamperfecto cum doctus esset vel fuisset. Futuro cum doctus erit vel fuerit.

I nfinitiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto doceri. Profecto et plusquamperfecto doctum esse vel fuisse. Futuro doctum iri.

E rudia vel participalia nomina sunt hec docendi do docendum.

S upina sunt hec doctum doctum.

Q uot participia trahuntur ab hoc verbo actiuo. Duo Que? docens et docturus.

D ocens unde formatur? a prima persona preteriti imperfecti indicatiui modi quomodo docebam bam in ens fit docens.

D octurus unde formatur? ab ultimo supino. Quomodo? doctum doctum addita rus fit docturus.

D oceor doceris vel docere docet. doctus sum es ē. docere doceat. doceri. doctus esse vel fuisse. doctus et docendus.

D oceor doceris vel docere docet. Et plr docemur minime docet. Profecto imperfecto docebar baris vel bare batur. Et plr docebamur bamini banē. Profecto doctus sum vel fui es vel fuisti ē vel fuit. Et plr docti sumus vel fuimus estis vel fuistis sunt fuerunt vel fuere. Profecto plusquamperfecto doctus eram vel fueram eras vel fueras erat vel fuerat. Et plr docti eramus vel fueramus eratis vel fueratis erant vel fuerant. Futuro docebor beris vel bebor docebitur. Et pluraliter docebimur docebimini docebuntur.

I mperatiuo modo tempore presenti ad secundam et tertiam personam docet. Et plr doceamur doceamini ceant. Futuro doceto tu doceto ille. Et pluraliter doceamur docemini docent.

O ptatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam doceret

reris vel rere retur. Et pluraliter utinam doceremur mini renē. Profecto et plusquamperfecto utinam doctus essem vel fuisses esses vel ses esset vel fuisset. Et pluraliter utinam docti essemus vel fuissetis essetis vel fuissetis essent vel fuissent. Futuro utinam docear aris vel doceare doceat. Et plr utinam doceamur mini doceant.

S ubiunctiuo modo consilii. Preterito imperfecto cum docerer reris vel rere doceret. Et plr cum doceremur mini docerent. Profecto cum doctus sim vel fueris sis vel fueris sit vel fuerit. Et pluraliter cum docti simus vel fuerimus sitis vel fueritis sint vel fuerint. Preterito plusquamperfecto cum doctus essem vel fuisses esses vel ses esset vel fuisset. Et plr cum docti essemus vel fuissetis essetis vel fuissetis essent vel fuissent. Futuro cum doctus ero vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. Et pluraliter cum docti erimus vel fuerimus eritis vel fueritis erunt vel fuerint.

I nfinitiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto doceri. Profecto et plusquamperfecto doctum esse vel fuisse. Futuro doctum iri.

Q uot participia trahuntur ab hoc verbo passiuo? Duo. Que? doctus et docendus.

D octus unde formatur? Ab ultimo supino. Quomodo? doctus doctum addita s fit doctus.

D ocendus unde formatur? A genitiuo sui presentis participij. Quomodo? docens docentis tis in dus fit docendus.

E go legis legit. legi legisti legit. lege legat. legere legisse. legendi legendo legendum. lectum ctu. leges et lecturus.

E go gis legit. Et pluraliter legimus gitis gunt. Preterito imperfecto legebam bas legebat. Et plr legebamur batis bāt. Profecto legi legisti legit. Et plr legimus stis legerunt vel legeratis rant. Futuro legam leges leget. Et plr legemus tis legent.

I mperatiuo modo tempore presenti ad secundam et tertiam personam lege legat. Et pluraliter legamus legite legant. Futuro legito tu legito ille. Et pluraliter legamus tote legunto.

O ptatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam legerer

ret. Et pluraliter utinam legeremus retis legeret. Preterito perfecto et plusquamperfecto utinam legissem ses legisset. Et pluraliter utinam legissemus setis legissent. Futuro utinam legam legas legat. Et pluraliter utinam legamus legatis legant.

Subiunctiuo modo cōsimilit. Preterito imperfecto cum legeres legeret. Et pluraliter cum legeremus retis legeret. Preterito perfecto cum legerim ris legerit. Et plr cum legerimus ritis rint. Pro plusquamperfecto cum legissem ses set. Et plr cum legissemus ritis rint. Futuro cum legero geris gerit. Et plr cum legerimus ritis rint.

Infinitiuo modo tpe presenti et preterito imperfecto legere. Preterito perfecto et plusquamperfecto legisse. Futuro lectum ire vel lecturum esse.

Verbo impersonali tempore presenti legitur. Preterito imperfecto legebat. Preterito perfecto lectum est vel fuit. Preterito plusquamperfecto lectum erat vel fuerat. Futuro legetur.

Imperatiuo modo tempore presenti legatur. Futuro legitor.

Optatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam legeretur. Preterito perfecto et plusquamperfecto cum lectus esset vel fuisset. Futuro utinam legatur.

Subiunctiuo modo tempore presenti cum legat. Preterito imperfecto cum legeretur. Preterito perfecto cum lectum sit vel fuerit. Preterito plusquamperfecto cum lectum esset vel fuisset. Futuro cum lectum erit vel fuerit.

Infinitiuo modo tempore presenti legi. Preterito perfecto et plusquamperfecto lectus esse vel fuisse. Futuro lectum iri.

Gerundia vel participalia nomina sunt hec. legendi do legendi.

Supina sunt hec lectum lectu.

Quot participia trahuntur ab hoc verbo actiuo? Duo. Que Legens et lecturus.

Legens unde format? A prima persona preteriti imperfecti indicatiui modi. Quomodo? Legebam bam in us sit legens.

Lecturus unde formatur? Ab ultimo supino. Quomodo? Lectum lectu: addita rus sit lecturus.

Ego legeris vel legere legitur: lectus sum es est: legere legatur: legi: lectum esse vel fuisse. lectus et legendus.

Ego legeris vel legere legit. Et plr legimur mini gunt.

Pro imperfecto legebar legebaris vel bare batur. Et plr legebamur mini gebant. Preterito perfecto lectus sum vel fui es vel fuisti est vel fuit. Et pluraliter lecti sumus vel fuimus estis vel fuistis sunt fuerunt vel fuere. Preterito plusquamperfecto lectus eram vel fueram eras vel fueras erat vel fuerat. Et pluraliter lecti eramus vel fueramus eratis vel fueratis erant vel fuerant. Futuro legar legeris vel legere legetur. Et pluraliter legemur mini legentur.

Imperatiuo modo tempore presenti ad secundam et tertiam personam legere legat. Et pluraliter legamur mini legatur. Futuro legitor tu legitor ille. Et pluraliter legamur legiminoz leguntoz.

Optatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam legerer legereris vel legerere retur. Et pluraliter utinam legerer mini retur. Preterito perfecto et plusquamperfecto utinam lectus esses vel fuisses esses vel fuisses esset vel fuisset. Et plr utinam lecti essemus vel fuissemus essetis vel fuissetis essent vel fuisset. Futuro utinam legar garris vel gare gatur. Et plr utinam legatur mini gant.

Subiunctiuo modo tempore presenti cum legar garris vel legare legatur. Et pluraliter cum legamur mini legant. Preterito imperfecto cum legerer gereris vel gerere legeret. Et plr cum legemur mini rentur. Pro imperfecto cum lectus sim vel fuerim sis vel ris sit vel fuerit. Et pluraliter cum lecti simus vel fuerimus sitis vel fueritis sint vel fuerit. Preterito plusquamperfecto cum lectus esses vel fuisses esses vel ses esset vel set. Et plr cum lecti essemus vel fuissemus essetis vel setis essent vel sent. Futuro cum lectus ero vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. Et pluraliter cum lecti erimus vel fuerimus eritis vel fueritis erunt vel fuerint.

Infinitiuo modo tpe pnti et pro imperfecto legi. Preterito perfecto et plusquamperfecto lectum esse vel fuisse. Futuro lectum iri.

Quot participia trahuntur ab hoc verbo passiuo? Duo. Que? Lectus et legendus.

Lectus unde formatur? Ab ultimo supino.

Quomodo? Lectum lectu. addita s fit lectus.

Legendus unde formatur? A genitio sui participij. Quo-
modo? Legens legentis: tis in dus fit legendus.

Aldio audis audit: audiui audiuiſti diuit: audi diat: audiſ
diuiſſe: audiēdi do dū. auditū auditu: audiēs ⁊ auditurus.

Aldio audis audit. Et pluralit̃ audimus ditis diūt. P̃tō
imperfecto audiebā bas audiebat. Et pluralit̃ audiebam⁹
batis audiebant. P̃terito imperfecto audiui ſti audiuit. Et
pluraliter audiuiſtis audiuerūt uel audinere. P̃tō pluſq̃
perfecto audiueram audiueras audiuerat. Et pluralit̃ audie
ramus ratis audiuerant. Futuro audiam es audiet. Et plura
liter audiemus audietis audient.

Imperatiuo modo tempore preſenti ad ſecundā ⁊ tertiam
perſonam audi audiat. Et pluraliter audiamus audite audiāt.
Futuro audito tu audito ille. Et pl̃r audiamus ditote diunto.

Optatiuo modo tempore p̃ſenti ⁊ p̃terito imperfecto utinā
audirem res audiret. Et pluralit̃ utinā audiremus audiretis
audirēt. P̃terito p̃fecto ⁊ pluſquāp̃fecto utinā audiuiſſez ſez
audiuiſſet. Et pluralit̃ utinā audiuiſſemus ſetis audiuiſſent.
Futuro utinā audiā as at. Et pl̃r utinā audiamus tis audiant.

Subiunctiuo modo tempore preſenti cum ſimiliter. P̃teriti
to imperfecto cuz audirem audires audiret. Et pluraliter cū
audiremus audiretis audirent. P̃terito perfecto cum audi
uerim audiueris audiuerit. Et pluraliter cum audiuerimus au
diueritis audiuerint. P̃terito pluſquamperfecto cū audiuiſ
ſem audiuiſſes audiuiſſet. Et pluraliter cum audiuiſſemus au
diuiſſetis audiuiſſent. Futuro cū audiuerō audiueris audiuerit
Et pluraliter cum audiuerimus audiueritis audiuerint.

Inſinitiuo mō tpe p̃ſenti ⁊ p̃tō imperfecto audire. P̃tō p̃fecto
⁊ pluſquā p̃fecto audiuiſſe. Futuro auditū ire vel audituz eſſe

Uerbo impſonali tpe p̃nti audiē. P̃tō imperfecto audieba
tur. P̃tō p̃fecto auditū eſt vel fuit. P̃tō pluſq̃p̃fecto au

ditum erat vel fuerat. Futuro audietur.

Imperatiuo mō tempore preſenti audiatur. Futuro auditoz.

Optatiuo modo tempore p̃ſenti ⁊ p̃terito imperfecto utinā
audiretur. P̃terito perfecto ⁊ pluſquamperfecto utinā au
ditum eſſet vel fuiſſet. Futuro utinā audiatur.

Subiunctiuo mō tēpore p̃ſenti cū audiatur. P̃terito imper
fecto cuz audiretur. P̃terito p̃fecto cuz audituz ſit vel fuerit
P̃terito pluſquāperfecto cum auditum eſſet vel fuiſſet. Futu
ro cum auditum erit vel fuerit.

Inſinitiuo mō tēpore p̃ſenti ⁊ p̃terito imperfecto audiri. P̃tō
p̃fecto ⁊ pluſquāp̃fecto auditū eē vel fuiſſe. Futuro auditū iri.

Gerūdia vel p̃ticipalia noīa ſūt hec audiendi do audiendum.

Supina ſunt hec auditum auditu.

Quot participia trahūtur ab hoc verbo actiuo? Duo. Que?
Audiens ⁊ auditurus.

Audiens unde formatur? A prima p̃ſona p̃teriti imperfecti in
dicatiui modi. Quomodo? Audiebam bā in ns ſit audiens.

Auditurus unde formaſ? Ab ultimo ſupino. Quomodo?
Auditum auditu. addita rus ſit auditurus.

Aldioz audiris vel audire dicitur. auditus ſuz es eſt audire
audiatur: audiri: auditū eſſe vel fuiſſe: audit⁹ ⁊ audiēdus.

Aldioz audiris vel audire auditur. Et pluraliter audimur
audimini audiūtur. P̃terito imperfecto audiebar audie
baris vel audiebare audiebatur. Et pluraliter audiebamur au
diebamini audiebant. P̃terito perfecto auditus ſum vel fui
es vel fuiſti eſt vel fuit. Et pluraliter auditus ſumus vel fuimus
eſtis vel fuiſtis ſunt fuerunt vel fuere. P̃terito pluſquam p̃fe
cto auditus eram vel fuerā eras vel fueras erat vel fuerat. Et
pluraliter auditus eram⁹ vel fueram⁹ eratis vel fueratis erant
vel fuerant. Futuro audiar audieris vel audire audietur. Et
pluraliter audiemur audiemini audientur.

Imperatiuo modo tēpore preſenti ad ſecundam ⁊ tertiaz p̃
ſonam audire audiatur. Et pluralit̃ audiamur mini audiant.

Futuro auditor tu auditor ille. Et pluraliter audiamur audiamini
nostrum audiuntur.

Optatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto uti
nam audirer audireris vel rere audiret. Et pluraliter utinam au-
diremur mini audirentur. Preterito perfecto et plusquamperfe-
cto utinam auditus essem vel fuisset essem vel fuisset esset vel fuisset
set. Et pluraliter utinam auditi essemus vel fuisset essemus vel fuisset
esset vel fuisset esset vel fuisset. Futuro utinam audiar diaris vel diar
audiatur. Et pluraliter utinam audiamur diamini audiantur.

Subiunctiuo modo tempore presenti cum audiar diaris vel diare
audiatur. Et pluraliter cum audiamur mini audiantur. Preterito
imperfecto cum audirer reris vel rere audiretur. Et pluraliter
cum audiremur mini audirentur. Preterito perfecto cum audi-
tus sim vel fuerim sis vel fueris sit vel fuerit. Et pluraliter cum
auditi simus vel fuerimus sitis vel fueritis sint vel fuerint. Pre-
terito plusquamperfecto cum auditus essem vel fuisset essem vel fuisset
esset vel fuisset. Et pluraliter cum auditi essemus vel fuisset essemus
esset vel fuisset esset vel fuisset. Futuro cum auditus ero vel
fuero eris vel fueris erit vel fuerit. Et pluraliter cum auditi erimus
vel fuerimus eritis vel fueritis erunt vel fuerint.

Infinitiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto audiri. Pro-
fecto et plusquamperfecto auditum esse vel fuisse. Futuro auditum iri.

Quot participia trahuntur ab hoc verbo passiuo? Duo. Que?
Auditus et audiendus.

Auditus unde format? Ab ultimo supino. Quomodo? Au-
ditum tu addita s fit auditus.

Audiendus unde format? A genitiuo sui presentis participij.
Quomodo? Audiens: audientis tuis in dus fit audiendus.

Um es est: fui fuisti fuit: sis vel es sit: esse vel fuisse: essendi
do dum. Supinis caret: habet unum participium quod est ens.

Um es est. Et pluraliter sumus estis sunt. Preterito im-
perfecto eras eras erat. Et pluraliter eramus eratis erant.
Preterito perfecto fui fuisti fuit. Et pluraliter fuimus fuistis

runt vel fuere. Profecto plusquamperfecto fueram ras fuerat. Et plu-
r fueram? ratis rat. Futuro ero eris erit. Et plu erimus tis erunt.
Imperatiuo modo tempore presenti ad secundam et tertiam
personam sis vel es sit. Et pluraliter simus este sint. Futuro esto
tu esto ille. Et pluraliter simus estote sunt vel suntote.

Optatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam
essem essem esset. Et pluraliter utinam essemus essetis sent. Pre-
terito perfecto et plusquamperfecto utinam fuisset sis fuisset. Et
pluraliter utinam fuisset essemus setis fuissent. Futuro utinam sim sis sit
Et pluraliter utinam simus sitis sint.

Subiunctiuo modo tempore presenti cum sim sis sit. Et pluraliter
cum simus sitis sint. Preterito imperfecto cum essem essem esset.
Et pluraliter cum essemus essetis esset. Preterito perfecto cum
fuerim fueris fuerit. Et pluraliter cum fuerimus tis fuerint. Pre-
terito plusquamperfecto cum fuisset sis fuisset. Et pluraliter cum fuisset
setis sent. Futuro cum fuero ris rit. Et plu cum fuerim? tis fuerit.

Infinitiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto esse
Preterito perfecto et plusquamperfecto fuisse. Futuro caret: accipit
tamen futurum esse a verbo suo quod non est in usu.

Erudicia vel participalia nomina sunt hec: essendi essendo
essendum. Supinis caret.

Quot participia trahuntur ab hoc verbo neutro substantiuo?
Unde quod est ens.

Ens unde formatur? A secunda persona presentis indicatiui
modi. Quomodo? Sum es: interposita n fit ens.

Olo vis vult: volui voluisti voluit. velle luisse: volendi do
volendum. Supinis caret: habet unum participium quod est volens.

Olo vis vult. Et pluraliter volumus vultis voluit. Prete-
rito imperfecto volebam volebas volebat. Et pluraliter
volebamus volebatis volebant. Preterito perfecto volui volui-
sti voluit. Et pluraliter volumus voluistis voluerunt vel voluere.
Preterito plusquamperfecto volueras ras rat. Et plu volueratis
ratis voluerat. Futuro volas les volet. Et plu volumus tis let.

Imperatiuo modo caret: habet tamen in cōpositione noli nolite nolito et nolitote.

Optatiuo modo tēpore p̄senti et p̄terito ip̄fecto utinā vellē velles let. Et pluralit̄ utinā vellemus letis vellent. P̄terito p̄fecto et plusquāp̄fecto utinā voluissēs ses voluisset. Et pluraliter utinā voluissēmus setis voluissent. Futuro utinā velim velis velit. Et pluraliter utinā velimus velitis velint.

Subiunctiuo mō cū velim lis velit. Et pluralit̄ cū velimus tis velint. P̄terito imp̄fecto cū vellem les vellet. Et pluralit̄ cū vellemus tis vellent. P̄terito p̄fecto cū voluerim ris voluerit. Et pluralit̄ cū voluerimus tis voluerint. P̄terito plusquāp̄fecto cū voluissēmus ses voluisset. Et pluralit̄ cum uoluissēmus setis uoluissent. Futuro cum uoluerō ris uoluerit. Et pluralit̄ cum uoluerimus uolueritis uoluerint.

Infinitiuo modo tempore p̄senti et p̄terito imp̄fecto uelle. p̄terito p̄fecto et plusquāp̄fecto uoluisse. Futuro caret.

Gerundia uel participalia noīa sūt hec uolūēdi do uolūēdū. Supinis caret.

Quot p̄ticipia trahunt̄ ab hoc uerbo neutro? Unū qđ ē p̄sēntis t̄p̄is: ut uoles: et format̄ a p̄tia p̄sona p̄teriti ip̄fecti īdicatiui modi. Quomodo? uolebam bā in ns sit uolens.

Ero fers fert: tuli tulisti tulit: fer ferat: ferre: tulisse: ferendi ferendo ferendum: latum latu ferens et laturus.

Ero fers fert. Et pluralit̄ feris feritis ferūt. P̄terito ip̄fecto ferebā bas ferebat. Et pluralit̄ ferebamus tis ferebant. P̄terito p̄fecto tuli tulisti tulit. Et pluralit̄ tulimus tulistis tulerunt uel tulere. P̄terito plusquāp̄fecto tulerā tuleras rat. Et pluraliter tuleram^r ratis tulerant. Futuro ferā feres feret. Et pluraliter feremus feretis ferent.

Imperatiuo modo tempore p̄senti ad secundā et tertiā personā fer ferat: Et pluraliter feramus ferte ferant. Futuro fertō tu fertō ille. Et pluraliter feramus fertote feruntō:

Optatiuo modo tempore p̄senti et p̄terito imp̄fecto utinā

ferrem ferres ferret. Et pluraliter utinā feremus feretis ferrent. P̄terito p̄fecto et plusquāp̄fecto utinā tulissē ses set. Et pluraliter utinā tulissēmus setis tulissent. Futuro utinā feram feras ferat. Et pluraliter utinā feramus feratis ferant.

Subiunctiuo mō tempore p̄senti cū ferās ras rat. Et pluralit̄ cū feramus ratis ferant. P̄terito imp̄fecto cū ferrēs res ret. Et pluraliter cū ferremus retis ferent. P̄terito p̄fecto cum tulerim leris tulerit. Et pluraliter cū tulerimus tuleritis lerint. P̄terito plusquāp̄fecto cum tulissē ses tulisset. Et pluralit̄ cū tulissēmus tulissetis tulissent. Futuro cū tulerō tuleris tulerit. Et pluraliter cum tulerimus tuleritis tulerint.

Infinitiuo modo tempore p̄senti et p̄terito imp̄fecto ferre. P̄terito p̄fecto et plusquāp̄fecto tulisse. Futuro latum ire uel laturum esse.

Verbo imp̄sonali tempore p̄senti fertur. P̄tō imp̄fecto ferebatur. P̄terito p̄fecto latū est uel fuit. P̄terito plusquāp̄fecto latum erat uel fuerat. Futuro fertur.

Imperatiuo modo tempore p̄senti feratur. Futuro fertō. Optatiuo modo tempore p̄senti et p̄terito imp̄fecto utinā ferretur. P̄terito p̄fecto et plusquāp̄fecto utinā latū esset uel fuisset. Futuro utinā feratur.

Subiunctiuo mō tēpore p̄senti cū ferat. P̄terito imp̄fecto cū ferrēs. P̄terito p̄fecto cū latū sit uel fuerit. P̄tō plusquāp̄fecto cum latū esset uel fuisset. Futuro cū latū erit uel fuerit.

Infinitiuo mō tēpore p̄senti et p̄terito imp̄fecto ferri. P̄tō p̄fecto et plusquāp̄fecto latum esse uel fuisse. Futuro latum iri.

Gerundia uel participalia noīa sunt hec: ferendi rendo dum.

Supina sunt hec: latum latu.

Quot participia trahūt̄ ab hoc uerbo actiuo? Duo. Que? Ferens et laturus.

Ferens. Quomodo format̄? Ferebam in ens sit ferens.

Laturus unde format̄? Ab ultimo supino. Quomō? Latum latu addita rus sit laturus.

Ero ris vel ferre fertur. latus suus es est. ferre feratur ferri. latum esse vel fuisse. latus et ferendus.

Ero ferris vel ferret. Et pluraliter ferimur ferimini feruntur. Preterito imperfecto ferebar ferebaris vel ferebare ferebatur. Et pluraliter ferebamur ferebamini ferebantur. Preterito perfecto latus suus vel fui es vel fuisti est vel fuit. Et pluraliter lati sumus vel fuimus estis vel fuistis sunt fuerunt vel fuere. Preterito plusquamperfecto latus eram vel fueram eras vel fueras erat vel fuerat. Et pluraliter lati eramus vel fueramus eratis vel fueratis erant vel fuerant. Futuro ferar fereris vel ferere feretur. Et pluraliter feremur ferimini ferentur.

Imperatiuo modo tempore presenti ad secundam et tertiam personam ferre feratur. Et pluraliter feramur feramini ferantur. Futuro fertor tu fertor ille. Et pluraliter feramur feramini feruntur.

Optatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam ferrer ferreris vel ferrere feretur. Et pluraliter utinam ferremur ferimini ferentur. Preterito perfecto et plusquamperfecto utinam latus essem vel fuisset es vel fuisset esset vel fuisset. Et pluraliter utinam lati essemus vel fuissetis essetis vel fuissetis essent vel fuissent. Futuro utinam ferrar feraris vel ferrare feratur. Et pluraliter utinam feramur feramini ferantur.

Subiunctiuo modo tempore presenti cum ferar feraris vel ferrare feratur. Et pluraliter cum feramur feramini ferantur. Preterito imperfecto cum ferrer ferreris vel ferrere ferret. Et pluraliter cum ferremur ferimini ferentur. Preterito perfecto cum latus sim vel fuerim sis vel fueris sit vel fuerit. Et pluraliter cum lati simus vel fuerimus sitis vel fueritis sint vel fuerint. Preterito plusquamperfecto cum latus essem vel fuisset essem vel fuisset esset vel fuisset. Et pluraliter cum lati essemus vel fuissetis essetis vel fuissetis essent vel fuissent. Futuro cum latus ero vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. Et plr cum lati erimus vel fue-

rimus eritis vel fueritis erunt vel fuerint.

Infinitiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto ferri. Preterito perfecto et plusquamperfecto latum esse vel fuisse. Futuro latum iri. Quot participia trahuntur ab hoc verbo passiuo? duo quae latus et ferendus.

Hat? unde format? ab ultimo supio. quomodo? latum latu addita s fit lat? ferendus unde formatur? a genitiuo sui presentis participij: quomodo? ferens ferentis: tis in dus fit ferendus.

Edo es est. edi edisti edit. ede edat. edere edisse. edendi edendo edendum. esum esu. edens et esurus.

Edo es est. Et pluraliter edimus editis edunt. Preterito imperfecto edebam edebas edebat. Et pluraliter edebamus edebatis edebat. Preterito perfecto edi edisti edit. Et pluraliter edimus edistis ederunt vel edere. Preterito plusquamperfecto ederam ederat. Et pluraliter ederamus ederatis ederant. Futuro edam edes edet. Et pluraliter edemus edetis edent.

Imperatiuo modo tempore presenti ad secundam et tertiam personam ede edat. Et pluraliter edamus edite edant. Futuro edito tu edito ille. Et pluraliter edamus editote edunto.

Optatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam ederem ederes ederit. Et pluraliter utinam ederemur ederetis ederent. Preterito perfecto et plusquamperfecto utinam edissem edisses edisset. Et plr utinam edissemus edissetis edissent. Futuro utinam edam edas edat. Et pluraliter utinam edamus edatis edant. Subiunctiuo modo tempore presenti cum edam edas edat. Et plr cum edam edatis edant. Preterito imperfecto cum ederem ederes ederet. Et plr cum ederemur ederetis ederent. Preterito perfecto cum ederim ederis ederit. Et pluraliter cum ederimus ederitis ederit. Preterito plusquamperfecto cum edissem edisses edisset. Et pluraliter cum edissemus edissetis edissent. Futuro cum edero ederis ederit. Et pluraliter cum ederimus ederitis ederint.

Infinitiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto edere. Preterito perfecto et plusquamperfecto edisse. Futuro esum ire vel esurum esse.

Uerbo impersonali tempore presenti editur. Preterito imperfecto edebatur. Preterito perfecto esus est vel fuit. Preterito plusquamperfecto esum erat vel fuerat. Futuro edetur.

Imperatiuo modo tempore presenti edatur. Futuro edito.

Optatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam ederetur. Preterito perfecto et plusquamperfecto utinam esus esset vel fuisset. Futuro utinam edat.

Subiunctiuo modo tempore presenti cum edatur. Preterito imperfecto cum ederetur. Preterito perfecto cum esum sit vel fuerit. Preterito plusquamperfecto cum esum esset vel fuisset. Futuro cum esum erit vel fuerit.

Infinitiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto edi. Preterito perfecto et plusquamperfecto esum esse vel fuisse. Futuro esum iri.

Gerundia vel participalia nomina sunt hec: edendi edendo edendum.

Supina sunt hec: esum esu.

Quot participia trahuntur ab hoc verbo neutro? duo quod edens et esur.

Edens unde formatur? a prima persona preteriti imperfecti indicatiui modi. quomodo? edebam: bam in ns sit edens.

Esurus unde formatur? ab ultimo supino. quomodo? esum esu. addita rus sit esurus.

Quis it: iui iuisti iuit. i. eat ire iuisse. eundi eundo eundum. itum itu. iens et iturus.

Quis it. Et pluraliter imus itis eunt. Preterito imperfecto ibam ibas ibat. Et pluraliter ibamus ibatis ibant. Preterito perfecto iui iuisti iuit. Et pluraliter iuimus iuistis iuerunt vel iuere. Preterito plusquamperfecto iueram iueras iuerat. Et pluraliter iueramus iueratis iuerant. Futuro ibo ibis ibit. Et pluraliter ibimus ibitis ibunt.

Imperatiuo modo tempore presenti ad secundam et tertiam personam eat. Et pluraliter eamus ite eant. Futuro ito tu ito ille. Et pluraliter eamus itote eunto.

Optatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam irem ires iret. Et pluraliter utinam iremus iretis irent. Preterito perfecto et plusquamperfecto utinam iuissem iuisses iuisset. Et pluraliter utinam iuissemus iuissetis iuissent. Futuro utinam

eam eas eat. Et pluraliter utinam eamus eatis eant.

Subiunctiuo modo tempore presenti cum eaz eas eat. Et pluraliter cum eamus eatis eant. Preterito imperfecto cum irem ires iret. Et pluraliter cum iremus iretis irent. Preterito perfecto cum iuerim iueris iuerit. Et pluraliter cum iuerimus iueritis iuerint. Preterito plusquamperfecto cum iuissem iuisses iuisset. Et pluraliter cum iuissemus iuissetis iuissent. Futuro cum iuero iueris iuerit. Et pluraliter cum iuerimus iueritis iuerint.

Infinitiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto ire. Preterito perfecto et plusquamperfecto iuisse. Futuro itum ire uel iturum esse.

Uerbo impersonali tempore presenti itur. Preterito imperfecto ibatur. Preterito perfecto itus est uel fuit. Preterito plusquamperfecto itum erat uel fuerat. Futuro ibitur.

Imperatiuo modo tempore presenti eatur. Futuro ito.

Optatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam iretur. Preterito perfecto et plusquamperfecto utinam itus esset vel fuisset. Futuro utinam eatur.

Subiunctiuo modo tempore presenti cum eatur. Preterito imperfecto cum iretur. Preterito perfecto cum itus sit vel fuerit. Preterito plusquamperfecto cum itum esset vel fuisset. Futuro cum itum erit vel fuerit.

Infinitiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto iri. Preterito perfecto et plusquamperfecto itum esse vel fuisse. Futuro itum iri.

Gerundia vel participalia nomina sunt hec: eundi eundo eundum.

Supina sunt hec: itum itu.

Quot participia trahuntur ab hoc verbo neutro? duo. Quod iens et iturus.

Iens unde formatur? A prima persona preteriti imperfecti indicatiui modi. Quomodo? Ibam bam in ens: sit iens.

Iturus unde formatur? Ab ultimo supino. Quomodo? Itus itu: addita rus sit iturus.

Gaudio gaude gaudet: gaudisus sum es est. gaude gaudeat: gaudere: gaudisus esse vel fuisse: gaudendi gauden-

do gaudendū: gauisum gauisus: gaudens gauisus et gauisurus.

Gaudio gaudes gaudet. Et pluraliter gaudēus gaude-
tis gaudent. Preterito imperfecto gaudebam gaudebas
gaudebat. Et pluraliter gaudebamus gaudebatis gaudebāt.
Preteritoperfecto gauisus sum vel fui es vel fuisti est vel fuit.
Et pluraliter gauisi sumus vel fuimus estis vel fuistis sunt fue-
runt vel fuere. Preterito plusquāperfecto gauisus eras vel fue-
ras eras vel fueras erat vel fuerat. Et pluraliter gauisi eramus
vel fueramus eratis vel fueratis erant vel fuerant. Futuro gau-
debo bis gaudebit. Et pluraliter gaudebim⁹ gaudebitis bunt
Imperatiuo modo tempore presenti ad secundam et tertiam
personas gaude gaudeat. Et pluraliter gaudeamus gaudente
gaudeāt. Futuro gaudento tu gaudento ille. Et pluraliter gaudea-
mus gaudentote gaudento.

Optatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto utinam
gauderem gauderes gauderet. Et pluraliter utinam gauderēus
gauderetis gauderent. Preteritoperfecto et plusquamperfecto
utinam gauisus esses vel fuisses esses vel fuisses esset vel fuisset.
Et pluraliter utinam gauisi essemus vel fuissemus essetis vel setis
essent vel fuissent. Futuro utinam gaudeam gaudeas gaudeat.
Et pluraliter utinam gaudeamus gaudeatis gaudeant.

Subiunctiuo modo tempore presenti cum gaudeā deas deat
Et pluraliter cum gaudeāus deatis gaudeant. Preterito imperfe-
cto cum gauderēres gauderet. Et plur cum gauderem⁹ retis rent
Preteritoperfecto cum gauisus sim vel fuerim sis vel fueris sit vel
fuerit. Et pluraliter cum gauisi simus vel fuerimus sitis vel fueritis
sint vel rint. Pro plusquāperfecto cum gauisus esses vel fuisses esses
vel ses esset vel set. Et pluraliter cum gauisi essemus vel fuissemus
essetis vel setis essent vel sent. Futuro cum gauisus ero vel fuero
eris vel ris erit vel rit. Et pluraliter cum gauisi erimus vel fueri-
mus eritis vel fueritis erunt vel fuerint.

Infinitiuo modo tempore presenti et pro imperfecto gaudere. Properfecto
et plusquāperfecto gauisum esse vel fuisse. Futuro gauisum iri.

Erudicia vel participalia nomina sunt hec gaudendi gaudēdo
gaudendum.

Supina sunt hec gauisum gauisu.

Quot participia trahuntur ab hoc verbo neutro passiuo? Tria
Que? Gaudens gauisus et gauisurus.

Gaudens unde format? Al prima persona preteriti imperfecti indi-
catiui modi. Quomodo? Gaudebam: bam in ns fit gaudens.

Gauisus unde format? Al ultimo supino. Quomodo? Ga-
uisum gauisu addita s fit gauisus.

Gauisurus unde formatur? Al eodem ultimo supino. Quo-
modo? Gauisum gauisu addita rus fit gauisurus.

Fo sis fit. factus sum es est: si fiat: fieri: factus esse vel fuisse
factum factu: factus et faciendus.

Fo sis fit. Et pluraliter fimus fitis fiunt. Preterito imperfe-
cto fiebam fiebas bat. Et pluraliter fiebamus batis bant.
Preteritoperfecto factus sum vel fui es vel fuisti est vel fuit.
Et pluraliter facti sumus vel fuimus estis vel fuistis sunt fuerunt
vel fuere. Preteritioplusquamperfecto factus eram vel fueras
eras vel fueras erat vel fuerat. Et pluraliter facti eramus vel
fueramus eratis vel fueratis erāt vel fuerant. Futuro fiam fies
fiet. Et pluraliter fiemus fietis fient.

Imperatiuo modo tempore presenti ad secundam et tertiam
personam si fiat. Et pluraliter fiamus fite fiant. Futuro fito tu fito
ille. Et pluraliter fiamus fitote fiunto.

Optatiuo modo tempore presenti et preterito imperfecto uti-
nam fierem fieres fieret. Et pluraliter utinam fieremus fiere-
tis fierent. Preteritoperfecto et plusquamperfecto utinam fa-
ctus essem vel fuisses esses vel fuisses esset vel fuisset. Et plura-
liter utinam facti essemus vel fuissemus essetis vel fuissetis essent
vel fuissent. Futuro utinam fiam fias fiat. Et pluraliter utinam
fiamus fiatis fiant.

Subiunctiuo modo tempore presenti cum fiam fias fiat. Et plur cum fiamus
tis fiant. Pro imperfecto cum fierēres fieret. Et plur cum fieremus retis

fierent. Præteritopfecto cum factus sim vel fuerim sis vel fueris sit vel fuerit. Et pluraliter cum facti simus vel fuerimus sitis vel fueritis sint vel fuerint. Præterito plusquamperfecto cum factus essey vel fuisset essey vel fuisset esset vel fuisset. Et pluraliter cum facti essemus vel fuisset essey vel fuisset esset vel fuisset. Futuro cum factus ero vel fuero eris vel ris erit vel rit. Et plur cum facti erim' vel fuerim' eritis vel fueritis erunt vel rint. Infinitiuo modo tempore presenti et præterito imperfecto fieri. Præteritopfecto et plusquamperfecto factum esse vel fuisse. Futuro factum iri.

Gerundys caret.

Supina sunt hec factum factu.

Quot participia trahuntur ab hoc verbo neutro passiuo? duo.

Que? Factus et faciendus.

Factus unde format? Ab ultimo Supino. Quomodo? Factum factu. addita s fit factus.

Faciend' unde format? A gēitiuo participij pntis tēporis facio: cuius fio passiuū qd ē faciēs faciētis: tis i dūs fit faciendus.

Memini meministi meminuit. Et pluraliter meminimus meministis memierunt vel meminere. Præterito plusquamperfecto memineras ras meminerat. Et pluraliter memineras memineratis nerant. Futuro caret.

Impatiuo modo tpe pnti caret. Futuro memeto. Et plur meoptatiuo modo tpe pnti caret. Præteritopfecto et plusquamperfecto utinam meminisset nisses nisset. Et pluraliter utinam meminissetis meminissent. Futuro caret.

Subiunctiuo modo tpe pnti et præterito plusquamperfecto caret. Præterito plusquamperfecto cum meminisses ris rit. Et plur cum meminisses ris rit. Præterito plusquamperfecto cum meminissetis ris rit. Et plur cum meminissetis ris rit. Futuro cum meminero ris rit. Et plur cum meminero ris rit.

Infinitiuo modo tpe pnti caret. Præterito plusquamperfecto meminisse. Futuro caret.

Gerundys et supinis caret: non habens participia.

De Participio.

Legens Que pars est? Participium est. Quare est participium? Quia partem capit nominis partemque verbi. Recipit enim a nomine genera et casus. a verbo autem tempora et significationes: ab utroque numerum et figuram. Participio. Quot accidunt? Sex. Que? Genus: Casus. Tempus: Significatio: Numerus et figura.

Genera participiorum sunt quatuor.

Masculinum	Femininum	Neutrum	Omne
Amatus	Amata	Amatum	Amans

Amatus: Cuius generis? Masculini. Quare? Quia omne participium desinens in us est masculini generis.

Amata: Cuius generis? Feminini. Quare? Quia omne participium desinens in a est feminini generis.

Amatum: Cuius generis? Neutri. Quare? Quia omne participium desinens in um est neutri generis.

Amans: Cuius generis? Omnis. Quare? Quia omne participium desinens in ns est generis omnis vel sic.

Amans: Cuius generis? Omnis: sed in hoc loco Masculini vel feminini vel neutri. Quare? Quia sic est illud cui adheret.

Casus participiorum sunt sex.

Nominativus	Genitivus	Dativus	Accusativus	Ablativus
Amans	huius amantis	huic amanti	hunc amantem	o amans ab amante

Amans: Cuius casus? Nominativus. Quare? Quia verbum intransitive positum construitur cum nominatiuo casu.

Amantis: Cuius casus? Genitiui. Quare? Quia in tali casu declinando reperitur: et eius sensum retinet.

Tempora participiorum sunt tria.

Præfens et præteritum **Præteritum perfectum et** **Futurum: per se.**
Imperfectum: simul **plusquamperfectum simul**
Amas: leges **amat: Elusus:** **amatur: amandus**
Amans: **uius temporis? Præfentis et præteriti imperfecti**
Quare? Quia omne participium desinens in ans vel in
ens præfentis et præteriti imperfecti temporis est.
Amatus: **uius temporis? præteriti perfecti et plusquamperfecti.**
Quare? Quia omne participium desinens in vs. d. vel. r.
nō antecedit præteriti perfecti et plusquamperfecti temporis ē.
Amatur et **uius temporis? Futuri. Quare? Quia omne**
amandus **participium desinens in rus vel in dus futuri tem-**
poris est.

Significationes participiorum sunt quinque.

Actiua **Passiua** **Neutra** **Comunis** **Deponēs**
Amas **amat** **seruiēs** **largit** **profect**
Amans: **uius significationis? Actiue. Quare? Quia ab**
actiuo verbo venit quod est illud Amo amas inde
venit hic et hec et hoc amans.
Amatus: **uius significationis? Passiue. Quare? Quia a**
passiuo verbo venit quod est illud Amor amaris
inde venit: Amatus amata amatum.
Seruiens: **uius significationis? Neutralis. Quare? Quia**
a neutrali verbo venit quod est illud: Seruio seruis
inde venit hic et hec et hoc Seruiens.
Largitus: **uius significationis? Communis. Quare? Quia**
a comuni verbo venit quod est illud largior largiris
inde venit largitus largita largitum.
Profectus: **uius significationis? Deponētis. Quare? Quia**
a deponēti verbo venit quod est illud proficiscor pro-

fisceris inde venit: profectus profecta profectum.

Singularis **Pluralis**
Amans **Amantes:**
Amans: **uius Numeri? Singularis. Quare? Quia sin-**
gulariter profertur.
Amantes: **uius Numeri? Pluralis. Quare? Quia plura-**
ter profertur.

Simplex **Decomposita.**
Faciens: Amans **Efficiens: Peramans**
Amans: **uius figure? Simplicis. Quare? Quia simplr pferē**
Peramans: **uius figure? Decomposite. Quare? Quia non**
per se componitur sed a composito verbo deriuat
quod est illud peramo pamas inde venit peramans.
Naz efficiens siue pamas deriuantur a compositis verbis
qui sunt efficio vel peramo: Si enim participia ipsa per se com-
ponantur et non deriuntur a verbis compositis transeunt in
vim nouiz: ut nocens Innocens: Nocens eniz est participium
a noceo: Innocens vero est nomen compositum ex in et nocens
Cum Innoceo non sit in usu.

Omniatiuo lectus lecta lectum **Genitiuo lecti lecte lecti** **Datiuo lecto lecte lecto** **Accusatiuo lectum lecta lectum** **Elocatiuo o lecte o lecta o lectum** **Ablatiuo a lecto a lecta a lecto**
Prolepti lecti lecte lecti **Prolepti lecto lecte lecto** **Prolepti lectis lectis lectis** **Prolepti lectis lectis lectis** **Prolepti lectis lectis lectis**

Nominatiuo lecturus ra rum
 Genitiuo lecturi re lecturi
 Dativi lecturo re lecturo
 Accusatiuo lecturum ram rum
 Vocatiuo o lecture ora orum
 Ablatiuo a lecturo a ra a lecturo

Nominatiuo lecturi re ra
 Genitiuo lecturoz raz roz
 Dativi lecturis
 Accusatiuo lecturos ras ra
 Vocatiuo o lecturi o re o lectura
 Ablatiuo a lecturis:

Nominatiuo legēdus da duz
 Genitiuo legendi de legēdi
 Dativi legendo de legendo
 Accusatiuo legenduz dam dum
 Vocatiuo o legende o da o dū
 Ablatiuo a legendo a da a do

Nominatiuo legēdi de da
 Genitiuo legendoz dax doz
 Dativi legendis
 Accusatiuo legendos das da
 Vocatiuo o legendi o de o da
 Ablatiuo a legendis

Lectus: Quius Declinationis? Prime et secunde. Quare?
 Quia eius genitiu' singularis in e et in i desinit ut lecti
 lecte lecti et sic omnia participia desinentia in vs sunt
 declinationis prime et secunde.

Notō hic et h' et hoc legēs
 Etō hui' legētis Etō hoz et haz et hoz legētū v' legē.
 Dativo huic legenti
 Dativo his legentibus
 Actō hūc et hāc legētē et h' le. Actō hos et has legētes et h' le.
 Vocatiuo o legens
 Vocatiuo o legētes et o legentia
 Ablto ab h' ab hac et ab h' legēte v' ti. Ablto ab his legētib'

Legens: Quius Declinationis? Tertia. Quare? Quia eius
 genitiu' singularis in is correptum desinit ut legēs
 legentis: Et sic omnia participia desinentia in ans
 vel in ens sunt declinationis Tertia.

Quid est participiuz? est pars orationis declinabilis que pro
 verbo ponitur a quo naturaliter deriuatur genus et casus
 habens ad similitudinem nominis alia accidentia absque

discretionem personarum et modorum.

Quid ē p'puz p'icipij? est p' v'bo poni et ab eo naturalit' d'riuari
 Unde dicitur participium? ex parte: et capio capis quia partē
 capit nominis partemque verbi.

Ego Que pars est? Pronomē est. Quare est pronomē?
 Quia ponitur loco p'prij. nois et certā significat p'sonā
 Pronomini Quot accidunt? Sex. Que?
 Species: Genus: Numerus: Figura: Persona: Casus

Species pronominum sunt due.

Primitiua

Deriuatiua

Ego: Dei:

Deus: Tuus:

Ego: Quius speciei? Primitiue. Quare? Quia a nullo deri-
 uatur.

Deus: Quius speciei? Deriuatiue: vnde deriuatur? ab hoc
 genitiuo Dei: huius pronominis ego.

Genera pronominum sunt quinque

Masculinū Femininū Neutrū Cōmune Omne

Deus Dea Deum Qualis Ego:

Ego: Quius g'nis? Omnis. Sed in hoc loco masculini v'
 feminini v' neutri. Quare? Quia sic ē illō cui adheret.

Deus: Quius generis? Masculini. Quare? Quia prima
 vox tam nominum quā pronominum mobilium sem-
 per est masculini generis.

Dea: Quius generis? feminini. Quare? Quia secunda vox
 taz nominū quāz pronominum mobilium semper est
 feminini generis.

Deum: Quius generis? Neutri. Quare? Quia Tertia vox
 tā nominū quā pronominū mobiliū semp ē neutri g'nis.

Qualis: **Quius gñis?** **Comunis.** **Quare?** **Quia preponit**
ei in declinatione duo articularia pronomina hic et hec.
Numeri pronominum sunt duo.

Singularis

Ego Tu

Pluralis

Nos. Vos

Quius numeri? **Singularis.** **Quare?** **Quia simpliciter profertur**

Quius numeri? **Pluralis.** **Quare?** **Quia pluraliter profertur.**

Figure pronominum sunt due

Simplex

Iste. is.

Composita:

Istic Idem:

Quius figure? **Simplicis.** **Quare?** **Quia simpliciter profertur**

Quius figure? **Composita.** **Unde componitur?** **Ex**
hoc pronome iste et hoc pronome hic componitur istic.

Personae pronominum sunt tres.

Prima

Ego. Nos.

Secunda

Tu. Vos.

Tertia

Iste. Illi.

Quius persone? **Prime.**

Quius persone? **Secunde.** **Quare?** **Quia omnia nomina**

quius persone? **Tertie** **et nomina sunt persone**

tertie exceptis ego quod est persone prime et tu quod est secunde.

Et vocatiuis casibus aliorum qui sunt persone secunde.

Casus pronominum sunt sex.

Nominis

Ego: tu mei: tui mihi tibi:

Actus

Vete o tu: a me: a te:

Uti

Uti

Abitus

Abitus

Ego:

Quius casus? **Nominatiui.** **Quare?** **Quia verbum in**
transitiue positum constituitur cum nominatiuo casu.

Qui:

Quius Casus? **Genitiui.** **Quare?** **Quia in tali casu**
clinando reperitur et eius sensus retinet in construendo.

Quor:

Quius Casus? **Quatuor tamen.** **Quare?** **Tu: Deus: Noster. et Nostras: Ratio est**

Quia tu est pronomen secunde persone: Deus.

Noster et Nostras: iungi possunt persone secunde.

Reliqua vero possessiua pronomina quia secunde p

sonne iungi non possunt. Carent vocatiuo: Qui est casus

proprius secunde persone.

Modi declinationum in pronominebus sunt quatuor.

Primus

Secundus

Tertius

Quartus

Ego mei:

Ille Illi.

mei mei

nostras nostras

Dea Dee

Primus Modus

Singulariter

Et pluraliter

Nominatiuo

ego

Nominatiuo

nos

Genitiuo mei vel mis

Genitiuo nostrum vel nostri

Datiuo

mibi

Datiuo

nobis

Accusatiuo

me

Accusatiuo

nos

Ablatiuo

a

me

Ablatiuo

a

nobis

Singulariter

Et pluraliter

Nominatiuo

tu

Nominatiuo

vos

Genitiuo tui vel tui

Genitiuo vestrum vel vestri

Datiuo

tibi

Datiuo

vobis

Accusatiuo

te

Accusatiuo

vos

Vocatiuo

o

tu

Vocatiuo

o

vos

Ablatiuo

a

te

Ablatiuo

a

vobis

Singulariter

Et pluraliter

Genitiuo	sui	Genitiuo	sui
Datiuo	sibi	Datiuo	sibi
Accusatiuo	se	Accusatiuo	se
Ablatiuo a	se	Ablatiuo a	se

Ego. Quius modi pnominis? Primi. Quare? Quia eius genitiuus singularis in is vel in i z datiu' in i naturaliter definit vt ego mei vel mis mihi: Tu tui vel tis tibi: Sui sibi quod non facit sis causa differentie sis verbi: Et cōtinent in hoc pmo modo tria pnomina pmitiua .f. Ego: Tu: Sui: Que sūt generis omnis: p omnes casus:

Secundus Modus.

Singulariter

N ominatiuo	ille illa illud
Genitiuo	illius
Datiuo	illi
Accusatiuo	illum illam illud
Ablatiuo ab	illo ab illa ab illo

Singulariter

N ominatiuo	iste ista istud
Genitiuo	istius
Datiuo	isti
Accusatiuo	istum istam istud
Ablatiuo ab	isto ab ista ab isto

Singulariter

N ominatiuo	ipse ipsa ipsum
Genitiuo	ipsius
Datiuo	ipsi
Accusatiuo	ipsum ipsam ipsum
Ablatiuo ab	ipso ab ipsa ab ipso

Singulariter

N ominatiuo	hic hec hoc
Genitiuo	huius
Datiuo	huic

Et Pluraliter

N ominatiuo	illi ille illa
Genitiuo	illoz illaz illoz
Datiuo	illis
Accusatiuo	illos illas illa
Ablatiuo ab	illis

Et Pluraliter

N ominatiuo	isti iste ista
Genitiuo	istoz istaz istoz
Datiuo	istis
Accusatiuo	istos istas ista
Ablatiuo ab	istis

Et Pluraliter

N ominatiuo	ipsi ipse ipsa
Genitiuo	ipsoz ipsaz ipsoz
Datiuo	ipsis
Accusatiuo	ipsoz ipsas ipsa
Ablatiuo ab	ipsis

Et Pluraliter

N ominatiuo	hi he hec
Genitiuo	hoz haz hoz
Datiuo	his

Accusatiuo hunc hanc hoc
Ablatiuo ab hoc ab hac ab hoc

Accusatiuo hos has hec
Ablatiuo ab his

Singulariter

Et Pluraliter

Nominatiuo is ea id

Nominatiuo ij ee ea

Genitiuo eius

Genitiuo eoz eaz eoz

Datiuo ei

Datiuo ijs vel eis

Accusatiuo eum eam id

Accusatiuo eos eas ea

Ablatiuo ab eo ab ea ab eo

Ablatiuo ab ijs vel ab eis

Ille. Quius modi pnominis? Secundi. Quare? Quia eius genitiuus singularis i ius. z datiuus. in i naturaliter definit: z quinque pronomina declinantur secundum hunc modum. iste ille ipse is: z hic: Quod solū facit in datiuo huic addita c ad differentiam hui interiectionis: Preterea octo sunt nomina que declinantur secunduz hūc modum pronominis vz. vnus: Totus: solus: alius: vllus: vter: alter. Quis vel qui cum omnibus suis compositis. Et tria ex his habēt vocatiuum casum. scilicet vnus: totus: solus faciūt. n. o vne o tote o sole.

Singulariter

Et Pluraliter.

N ominatiuo	totus tota totū
Genitiuo	totius
Datiuo	toti
Accusatiuo	totū totā totum
Etō o tote o tota o totū	
Ablatiuo a	toto a tota a toto

Singulariter.

N ominatiuo	tō toti tote tota
Genitiuo	tō totoz totaz totoz
Datiuo	totis
Accusatiuo	tō totos totas tota
Etō o toti o tote o tota	
Ablatiuo a	totis

Nominatiuo quis vel q que qd vel qd

Nominatiuo qui que que

Genitiuo cuius

Genitiuo quoz quaz quoz

Datiuo cui

Datiuo quis vel quibus

Accusatiuo quez quaz quod vel quid

Accusatiuo quos quas que

Ablatiuo a q' vl' a q a q' vl' a q a q' vl' a q

Ablatiuo a quis vl' a quib'

Tertius Modus.

Nominatiuo meus mea meū
 Genitiuo mei mee mei
 Datiuo meo mee meo
 Accusatiuo meum meam meum
 Vocatiuo o mei o mea o meum
 Ablatiuo a meo a mea a meo

Nominatiuo tuus tua tuum
 Genitiuo tui tue tui
 Datiuo tuo tue tuo
 Accusatiuo tuum tuam tuum
 Ablatiuo a tuo a tua a tuo

Nominatiuo suus sua suum
 Genitiuo sui sue sui
 Datiuo suo sue suo
 Accusatiuo suum suam suum
 Ablatiuo a suo a sua a suo

Notō noster nostra nostrum
 Etō nostri nostre nri
 Datiuo nostro nostre nostro
 Actō nostrū nostraz nostrum
 Etō o noster o nostra o nostrum
 Ablto a nostro a nostra a nostro

Notō vester vestra vestrum
 Etō vestri vestre vestri
 Datiuo vestro vestre vestro
 Accusatiuo vestrū vestrā vestrum
 Ablatiuo a vestro a vestra a vestro

Deus Deus. Quius Modi pronominis? Tertij.

Nominatiuo mei mee mea
 Etō meoz meaz meoz
 Datiuo meis
 Actō meos meas mea
 Etō o mei o mee o mea
 Ablatiuo a meis.

Nominatiuo tui tue tua
 Genitiuo tuoz tuaz tuoz
 Datiuo tuis
 Accusatiuo tuos tuas tua
 Ablatiuo a tuis

Nominatiuo sui sue sua
 Genitiuo suoz suaz suoz
 Datiuo suis
 Accusatiuo suos suas sua
 Ablatiuo a suis

Notō nostri nostre nostra
 Etō nostroz nraz nroz
 Datiuo nostris
 Actō nostros nostras nra
 Etō o nostri o nre o nra
 Ablatiuo a nostris

Notō vestri vestre vestra
 Etō vestroz vraz vroz
 Datiuo vestris
 Actō vros vestras vestra
 Ablatiuo a vestris

Quare? Quia Tertius modus pronominis est q per omnes casus sequitur declinationem mobilium nominum prime et secunde declinationis: Et sunt quinque pronomina que declinantur per hunc modum scilicet. Deus mea meum: Tuus tua tuū: Suus sua suū: Noster nostra nostrū: Vester vra vestrū.

Notō hic et h nras et h nrate
 Etō hui' nratīs Etō hoz et haz et hoz nratū v' nratū
 Datiuo huic nostrati
 Actō hūc et hāc nratē et h nrate. Actō hos et has nrates et h no.
 Etō o nostras et o nstrate Etō o nstrates et o nstratia
 Ablto ab h' et ab hac et ab h nrate v' no. Ablto ab his nratib'

Notō hic et hvras et h vrate
 Etō hui' vratīs Etō hoz et haz et hoz vratū v' vratū
 Datiuo huic vestrati
 Actō hūc et hāc vratē et h ve. Actō hos et has vrates et h ve.
 Ablto ab h' et ab hac et ab h vrate v' ve. Ablto ab his vratibus

Notas: Quius modi pronominis? Quarti. Quare? Quia Quartus modus pronominis est q per omnia sequitur declinationem mobiliū nominū Tertie declinationis: vt nostras nostratis et vestras vestratis:

Quot sunt pronomina de quibus nulla dubitatio est apud latinos? Quideciz. Que? Octo pmitina septem derivatiua

Ego: Tu: Sui: Ille: Ipse: Iste: hic: is:

Deus: Tuus: Suus: Noster: Vester: Nostras: Vestras
 Quid est pronomen? est pars orationis declinabilis que proprio nomine ponitur et certam significat personam.
 Quid ē ppriuz pnois? est p pprio noie poni et certā significare personam.

Unde dicitur pronome: ex pro et nomine quia ponitur loco proprii nominis. et certam significat personam.

De prepositione.

Que pars est? Prepositio est. Quare est prepositio? Quia preponitur alijs partibus orationis.

Quomodo preponitur?

Per appositionem *Et* **Per compositionem**
Per appositionem idest per regimen casus *Et* in templo.
Per compositionem idest quando componitur *Et* Impius
Prepositio. Quot accidunt? Tria. Que? Casus figura: et ordo
Casus Quibus seruiunt Prepositiones sunt duo.

Accusatiuus *Et* **Ablatiuus**
a prepositiones seruientes accusatiuo Casui: Ad: apud:
ante: aduersum vel aduersus: cis: citer: citra: circum: circa:
contra: erga: extra: inter: intra: infra: iuxta: ob: pone: per:
propter: secundum: post: trans: ultra: propter: supra: circiter: usque:
secus: penes.
a prepositiones seruientes Ablatiuo casui a: ab: cum: co-
ram: clam: de: e: ex: pro: pre: palam: sine: abs: absque: Tenuis.
a Prepositioes seruietes utriusque casui: in sub: super: et subter.

Figure prepositionum sunt due.

Simplex *Et* **Composita**
Et Abs *Et* Absque
Abs. Quius figure? Simplicis. Quare? Quia simplici-
profertur.
Absque. Quius figure? Composite. Quomodo componit
Ex abs prepositioe et que coniunctione componit absque

Ordo prepositionum est duplex.

Prepositiuus *Et* **Postpositiuus**
Et sine pecunijs *Et* Capulo tenuis
Prepositiuus dicitur a preponendo a quo denominatur prepositio
quia omnes prepositiones preponunt alijs partibus orationis:
excepta Tenuis que sola postponit euphonie gratia.
Postpositiuus dicitur a postponendo. quia ordo est solus per hanc prepositioem
tenuis que sola postponit: ut superius dictum est: Que magis prepositio dici
potuisset postpositio: Sed ne multiplicaretur per unam dictioem
partes orationis visus est atque ponere eas inter prepositiones.
Quot sunt prepositiones que non inueniuntur nisi in compo-
sitione? Sex. Que? Di: dis: re: se: an: con:
Quid est prepositio? est pars orationis indeclinabilis que pre-
ponitur alijs partibus orationis in oratione.
Quid est proprium prepositionis? est preponi alijs partibus orationis.
Unde dicitur prepositio: a prepono preponis: quia preponit
alijs partibus orationis in oratione.

De adverbio.

Unc Que pars est? Adverbiu est. Quare est adverbiu?
Quia stat iusta verbum et semper nititur verbo.
Adverbio quot accidunt? Tria. Que?
Species: Figura: Et Significatio:

Species adverbiorum sunt due.

Primitiua *Et* **Deriuatiua**
Et Clam: Sepe *Et* Clanculum: Sepius
Clam: Quius speciei? Primitiue. Quare? Quia a nullo
deriuatur.
Clanculum: Quius speciei? Deriuatiue. Quomodo deriuatur?
A. clam addita culum fit clanculum.

Simplex

Composita

Decomposita

Adhuc: **Interdum:** adhuc **efficaciter** **Indocte:**
 cuius figur? **Simplicis.** Quare? Quia simplr pfer
 cuius figure? **Composita.** Quomodo componitur?
 Ex ad ppositioe z buc aduerbio componit adhuc.
Efficaciter: cuius figure? **Decomposita.** Quare? Quia non
 p se componit: sed a composito nomine derivat qd est
 illud efficax efficacis inde fit efficaciter.

Significationes aduerbiorum sunt diverse.

De Tempore: **Significationis?** **Temporis.**
 a aduerbia temporis hodie: heri: nunc: nuper: cras:
 aliquando: olim: tunc: quondam: iam: z semper:
 a loci. hic: ibi: illuc: inde: intro: foras: intus: foris:
 a Qualitatis. bn: male: docte: pulchre: fortit: suauiter:
 a Quantitatis. Multum: parum: minimum: modicum:
 maxime: z satis:
 a Comparandi. Magis: Minus: plus: tam: z q:
 a Ordinandi. Inde: deinde: deinceps: continuo pro
 tinus interea: z propterea:
 a Congregandi. Simul. vna: pariter:
 a Separandi. Secus: seorsum: separatim: secreto:
 Sigillatim: Trifariam: z multifariam:
 a Intedendi. valde: propterea nimium penit: z omnino:
 a Remittendi. vix paulatim: pedetentim: fere: z ferme:
 a affirmandi. Profecto: Quippe: videlicet: Quidni:
 a Negandi. Non: nihil: nec: neq: haud: minime. neq:
 a Unitatis. Semel: vnice.
 a Numeri. Bis: Ter: Quat: Millies: toties: z quoties
 a Jurandi. Edepol: hercle: castor: medius fidius.
 a Interrogandi. Nunqd? Cur? Quare? qobrem?
 a Elocandi. Eus. o. a Respondendi: heu:
 a monstrandi. En: Ecce: a hortandi. eia: Age: agite:

a dubitandi. forsan: forsitan: fortassis z fortasse:
 a Personalis. Meum: suum: nostrum: z vestrum:
 a Optandi. Utinam: a prohibendi. Ne:
 a Similitudinis. Quasi: Leu: sic: sicut: sicuti: velut:
 veluti: vt: vti: z ita:
 a Euentus. Forte: Fortuito:
 a Eligendi. Potius: immo: magis:
 a diminutivi. Clanculum: Belle:
 a Superlativi. Maxime: Minime. Doctissime:
Quid est aduerbiu? Est pars orationis indeclinabilis signi
 ficatio cuius verbo adicitur: hoc enim faciunt aduerbia
 iuncta verbis qd faciunt adiectiua iuncta substantiuis no
 minibus: vt felix homo feliciter viuit.
Quid est proprium aduerbij? Est iuxta verbum poni nec
 sine eo perfectam sententiam habere posse.
Unde dicitur Aduerbium? Ab ad qd est iuxta z verbum
 verbi. Quia stat iuxta verbum z semper nititur verbo.

De Interiectione: **Que pars est?** Interieccio e. Quare est interieccio?
 Quia Intiacet alijs ptibus oratiois. Quare intiacet? Ad
 expmedos animi affect. Intiectioi quot accidit? Anu
Quid? Significatio tm. Quot sunt significatioes interieccio
 num? Diverse.
De Interiectione: **cuius significationis?** **Dolentis.** a Interiectiones
 dolentis: heu: hei: ha:
 a admirantis: pape: a Indignantis: Kacha:
 a Deridētis. vah: Euge euge: aba: ebe: abu: phi: ohe:
 a Detuentis. at at: a Gaudentis: Euax: io: oes:
 a Exclamantis. proh a laudantis. Euge:
 a Irascentis. Nephaz: Infandum: Prohnephaz.
 a Elitantis. Apage. a Ridentis: ah ah:
 a excreantis ah:
Quid est interieccio? Est pars oratiois indeclinabilis que in
 teriacet alijs partibus orationis.

Quid est proprium interiectionis est interiacere alijs partibus orationis in oratione.

Unde dicitur interiectio: ab iter et iaceo iaces. Quia iteriacet alijs partibus orationis.

Que Pars est? Coniunctio est. Quare est coniunctio? Quia coniungit ceteras partes orationis.

Species: **Figura** **Et Ordo.**

Qui Species? Copulatiue? Quid est Copulatiua? Copulatiua est que copulat: tam sensum quam verba ut et: quod: atque: ac: est: quidem quoque: sed: autem: vero:

Coniunctiua est. Que demonstrat ordinem rerum in consequentia cum dubitatione ut si stertit dormit: et si ambulat mouetur.

Subconiunctiua est. Que causarum continuationis ostendit consequentem cum rerum essentia. Et quia: quoniam: ut.

Quia sol oritur dies est et quoniam ambulat mouetur:

Disiunctiua est. Que quousque voces coniungat sensus tamen disiungit: et alteram quidem rem esse alteram non esse significat: ut: vel: aut: siue: seu: ut: aut est dies aut est nox: vel est sanus vel est eger.

Subdisiunctiua est. Que quousque voces disiectiuarum habeat tamen utrumque esse significat in eodem vel in diuerso tempore ut Alexander siue paris iuit pro helena: id est alexander qui et paris dicitur. Et iste Tota die vel legit vel scribit: sed in diuersis horis.

Causalis proprie est. Que adiuncta indicatiuo verbo significat causam antecedentem effectum ut doctus sum nam legi:

Effectiua est. Que adiuncta verbo indicatiuo significat effectum subsequentem ex causa: ut legi nam doctus sum.

Adiunctiua est. Que adiungitur verbis subiunctiuis proprie cum dubitatione ut si: cum: dum: et quatenus: ut Si venies ad me faciam: ut possit tibi facio: Et hoc interest iter causales

et adiunctiuas quod Causalis cum affirmatione. Adiunctiue cum dubitatione proferuntur.

Approbativa est illa. Que approbat rem esse id est affirmat ut Quidem Equidem: ut Equidem merui nec deprecor. Et aliquando si. ut apud virg. Dy si qua est celo pietas: Et si deus est premia recipiet Iusti:

Distributiua est. Que diuersis diuersa distribuit: ut Ego lego Tu vero dormis:

Aduersatiua est. Que aduersum conuenienti significat: ut Tamen quousque: quousque: et si: etiam si: ut Multo tempore Seruui tibi: Tu tamen me habes odio:

Disiectiua vel electiua est. Que de duobus prepositis vnum eligere et alterum refutare ostendit: ut diues malo esse quam pauper.

Abnegatiua est illa. Que adiuncta verbo aliquid fieri posse ostendit nisi aliquo impedimento impediretur: ut comedere si haberem: Iuissem nisi hostes impediuissem.

Collectiua vel rationalis est. Que colligit supradicta cum ratione: Que et dicitur illatiua. Quia Inferitur alijs prepositis. ut ergo: Igitur: itaque: ut Cicero cathilinam sua sapientia domuit: Solus igitur Cicero patriam seruauit:

Dubitatiua est. Que dubitationem significat: ut: aut prodest aut non prodest diuitias querere.

Interrogatiua est. Que dubitationem cum Interrogatione significat. ut an ne: nec ne:

Completiua est. Que causa ornatus vel metri nulla significationis necessitate ponitur: ut vero: autem: quidem: equidem: quoque enim: namque: ut si dicaz: Eneas quidem fuit pius. Ulixes vero astutus.

Diminutiua est. Que diminutionem significat: ut si non potes mihi dare aureum saltem commoda denarium.

Expositiua est. Que expositionem significat ut: id est: videlicet: Scilicet:

Ordines coniunctionum sunt tres. d 3

Prepositiuus **Postpositiuus** **Communis**
at ast quidē quoq; ergo Igitur

Quius ordinis? Prepositiuui. **Quare?** Quia semper p
ponitur in ordine orationis.

Quius ordinis? Postpositiuui. **Quare?** Quia semper
postponitur in ordine orationis.

Quius ordinis? Communis. **Quare?** Quia potest p
poni et postponi in ordine orationis.

Quot sunt Cōiunctiones ppositiuui ordinis? Quidecim.
Que? At: Ac: Ast: Aut: vel: Nec: neq; si: quin: Qua-
tenus: fin: seu: siue: ni: sed: s'm quosdam:

Quot sūt cōiunctiōes postpositiuui ordinis? Octo. **Que?**
ne: ve: q; enim: qdem: quoq; aut: vero: Ex his tres sūt
enclitice idest inclinatiue eo qd̄ inclinant accentuz pre
cedētis syllabe ad se: vt dixitq; legisne: Cōmūter ve:
Alie vō cōiunctiōes pene omnes sūt cōmūes qā possūt
pponi et postponi in ordine orationis: vt ergo igit̄ et.

Simplex

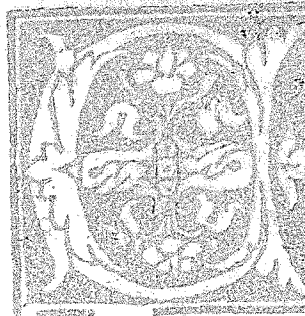
Composita

Quius figur? Simplicis: **Quare?** Quia simplr pfer̄.
Quius figure? Composite: **Quomodo componitur**
ex at et q; componitur atq;

Quid est coniunctio? Est pars orationis indeclinabilis
aliarum partium orationis coniunctiua.

Quid est ppiuz cōiunctiōis? Est cōiūgere duo diuersa
nomina vel verba vel participia vel pronomina vel ad-
uerbia vel quascunq; causales dictiones.

Unde dicitur cōiunctio? Al cōiungo coniungis: Quia cō-
iungit ceteras partes orationis in oratione.

55
Am animaduertez q̄ plurimos hoīes gra-
uit̄ errar̄ in via mox succurrēdū et cōsulēdū
opinionī eorū fore existimaui: maxie vt glo-
riose viuerēt et honorē ptingerēt. Nūc fili ca-
rissime docebo te quo pacto mores tui animi
cōponas. Igit̄ pcepta mea ita legito vt itelli-
gas. Legere enī et nō itelligere est negligere.

Itaq; deo suplica. Cognatos cole. Parētes ama. Datū serua.
Fozz pare. Magist̄z metue. Cōiugem ama. Cū bōis ābula.
Ad consilium ne accesseris.

Anteq; voceris.

Saluta libenter.

Cede locum maiori.

Quod satis est dormi.

Uerecundiam serua.

Rem tuam custodi.

Diligentiam adhibe.

Pugna pro patria.

Nil temere credideris.

Meretrices fuge.

Libros lege

Que legeris memento.

Erudi liberos.

Patere legē quā tu ipse tuleris.

Esto blandus.

Noli irasci ab re.

Neminem irriseris.

Iudicio adesto.

Ad pretorium stato.

Uttere virtute: Tu te consule.

Troco lude. Aleas fuge:

I deus est animus nobis vt carmina dicunt:

Idic tibi precipue sit pura mente colendus.

Plus vigila semper ne somno deditus esto.

Bonis benefacito.

Maledicus ne esto:

Nil arbitrio virium feceris.

Familiam cura.

Mutuum da.

Cui des videto.

Raro conuiuare.

Equum iudica.

Uerecundiam tempera.

Miserum noli irridere.

Bauca in cōuiuio loquere.

Parentes patienter vince.

Nil mentire.

Iururandum serua.

Alienum noli concupiscere.

Maiorem te ne cōtempseris.

Vino te tempera.

Minime iudica.

Retine existimationem:

Illud stude agere qd̄ bonū ē.

Libenter ferto amorem.

Accepti beneficij memor esto.

Nam diuturna quies vitæ alimenta ministrat.
 Virtutem primam puto compescere linguam.
 Proximus ille deo qui scit ratione tacere.
 Sperne repugnando tu tibi contrarius esse.
 Conueniet nulli qui secum dissidet ipse.
 Si vitam inspicias hominum si denique mores:
 Cum culpas alios nemo sine crimine viuunt.
 Que nocitura tenes quanuis sint chara relinque:
 Utilitas opibus preponi tempora debet.
 Constans et lenis ut res ex postulat esto:
 Temporibus mores sapiens sine crimine mutat.
 Nil temere uxori de seruis crede querenti:
 Sepe etenim mulier quem coniunx diligit odit.
 Cum moneas aliquem: nec se velit ipse moueri:
 Si tibi sit charus noli desistere ceptis.
 Contra verbosos noli contendere verbis:
 Sermo datur cunctis animi sapientia paucis.
 Dilige sic alios ut sis tibi charus amicus:
 Sic bonus esto bonis: ne te mala damna sequantur.
 Rumores fuge ne incipias nouus auctor haberi.
 Nam nulli tacuisse nocet: sed nocet esse locutum.
 Rem tibi promissam certam promittere noli:
 Kara fides ideo quia multi multa loquuntur.
 Cum te aliquis laudat: iudex tuus esse memento:
 Plus alijs de te quam tu tibi credere noli.
 Officium alterius multis narrare memento:
 Atque alijs cum tu benefeceris ipse fileto.
 Multorum cum facta senex et dicta recenses:
 Fac tibi succurrant iuuenis que feceris ipse.
 Ne cures si quis tacito sermone loquatur:
 Conscijs ipse sibi de se putat omnia dici.
 Cum fueris felix que sunt aduersa caueto:
 Non eodem cursu respondent ultima primis.
 Cum dubia et fragilis sit nobis vita tributa:

In mortem alterius spem tu tibi ponere noli.
 Exiguum munus cum dat tibi pauper amicus:
 Accipito placide et plene laudare memento.
 Infantem nudum cum te natura creauit.
 Paupertatis onus patienter ferre memento.
 Ne timeas illam que vite est ultima finis:
 Qui mortem metuit quod uiuit perdit id ipsum.
 Si tibi pro meritis nemo respondet amicus:
 Inculare deum noli. sed te ipse coherce.
 Ne tibi quid desit quesitis utere parce:
 Atque quod est serues semper tibi deesse putato.
 Quod prestare potes ne bis promiseris ulli.
 Ne sis ventosus dum vis bonus ipse videri.
 Qui simulat verbis nec corde est fidus amicus:
 Tu quoque fac simile sic ars deluditur arte.
 Noli homines blando nimium sermone probare:
 Fistula dulce canit volucrum dum decipit auceps.
 Cum tibi sint nati nec opes: tunc artibus illos.
 Instrue: ut possint inopem defendere vitam.
 Quod vile est charum quod charum vile putato.
 Sic tibi nec cupidus nec auarus nosceris ulli.
 Que culpæ soles ea tu ne feceris ipse.
 Turpe est doctoxi. cum culpa redarguit ipsum.
 Quod iustum est petito vel quod videatur honestum.
 Nam stultum est petere quod possit iure negari.
 Ignotum tibi met noli preponere notis.
 Cognita iudicio constant incognita casu:
 Cum dubia incertis versetur vita periculis.
 Pro lucro tibi pone diem quocumque laboras.
 Vincere cum possis interdum cede sodali.
 Obsequio quoniam dulces retinentur amici.
 Ne dubites cum magna petas impendere parua.
 His etenim rebus coniungit gratia charos.
 Item inferre caue cum quo tibi gratia iuncta est:

Ira odium generat. concordia nutrit amorem.
 Servorum culpa cum te doloꝝ vꝛget in iram:
 Ipse tibi moderare tuis vt parcere possis.
 Quem superare potes interdum vince ferendo:
 Maxima enim morum est semper patientia virtus.
 Conserua potius que iam sunt parta labore:
 Cum labor in damno est mortalis crescit egestas.
 Dapsilis interdum notis: ⁊ charis amicis:
 Cum fueris felix semper tibi proximus esto.
 Elluris si forte velis cognoscere cultus:
 Virgilium legito: quod si mage nosce laboras.
 Herbarum vires: tibi macer carmine dicit:
 Si romana cupis vel punica noscere bella:
 Lucanum queras: qui martis prelia dicit.
 Si quid amare libet vel discere amare legendo.
 Rasonem petito: si autem hec tibi cura est:
 Et sapiens viuas: audi que discere possis.
 Per que semotum vitis deducitur eum.
 Ergo ades. ⁊ que sit sapientia discere legendo.
 Si potes ignotis etiam prodesse memento:
 Utilius regno est meritis acquirere amicos.
 Otte archana dei celumq; inquirere quid sit.
 Cum sis mortalis. que sunt mortalia cura.
 Linque metum leti: nam stultum est tempore in omni.
 Dum mortem metuas amittis gaudia vite.
 Iratus de re incerta contendere noli.
 Ira impedit animum ne possit cernere verum.
 Fac sumptum propere cum res desiderat ipsa.
 Dandum etenim est aliquid cum tempus postulat aut res.
 Quod nimium est fugito. paruo gaudere memento.
 Tuta mage pupis est modico que flumine fertur.
 Quod pueat socios prudens celare memento.
 Ne plures culpent: id quod tibi displicet vni.
 Nolo putes prauos homines peccata lucrari:

Temporibus peccata latent ⁊ tempore patent.
 Corporis exigui vires contemnere noli:
 Consilio pollet cui vim natura negauit.
 Quem scieris non esse parem tibi tempore cede.
 Victorem a victo superari sepe videmus.
 Aduersus notum noli contendere verbis:
 Vis minimis verbis interdum maxima crescit.
 Quid deus intendat noli perquirere sorte:
 Quid statuat de te sine te deliberat ipse.
 Inuidiam nimio cultu vitare memento:
 Que si non ledit: tamen hanc sufferre molestum est.
 Esto forti animo cum sis damnatus inique:
 Nemo diu gaudet sub iniquo iudice vincens.
 Vitis preterite noli maledicta referre.
 Post inimicitias iram meminisse malorum est.
 Nec te collaudes: nec te culpaueris ipse:
 Hoc faciunt stulti: quos gloria vexat inanis.
 Eltere quesitis modice cum sumptus abundat.
 Labitur exiguu quod partum est tempore longo.
 Inspiciens esto cum tempus postulat aut res.
 Stultitiam simulare loco prudentia summa est.
 Luxuriam fugito simul ⁊ vitare memento.
 Crimen auaritie: nam sunt contraria fame.
 Noli tu quedam referenti credere semper.
 Exigua his tribuenda fides: qui multa loquuntur.
 Que potu peccas ignoscere tu tibi noli.
 Nam nullum crimen vini est: sed culpa bibentis.
 Consilium archanum tacito committe sodali.
 Corporis auxilium medico committe fideli.
 Successus indignos noli sufferre molestos.
 Indulget fortuna malis vt ledere possit.
 Prospice qui veniunt hos casus esse ferendos:
 Nam leuius ledit quicquid preuidimus ante.
 Rebus in aduersis animum submittere noli:

Spem retine: spes vna hominem nec morte relinquit.
 Rem tibi quam nosis aptam dimittere noli:
 Fronte capillata post hec occasio calua.
 Quod sequitur specta: quod imminet ante videto:
 Illum imitare deum patrem: qui spectat vtrumq;
 Fortius vt valeas interdum partior esto:
 Pauca voluptati debentur: plura saluti.
 Iudicium populi nunq; contempseris vnus.
 Ne nulli placeas dum vis contemnere multos.
 Sit tibi precipue quod primum est cura salutis.
 Tempora ne culpes cum sis tibi causa doloris.
 Somnia ne cures: nam mens humana qd optat.
 Dum vigilat sperat per somnum cernit id ipsum.
 De quicunq; velis carmen cognoscere lector
 Hec precepta feres que sunt gratissima vite.
 Instrue preceptis animum ne discere cesses.
 Nam sine doctrina vita est quasi mortis imago.
 Commoda multa feres: sin autem spreueris illud:
 Non me scriptorem: sed te neglexeris ipse.
 Cum recte viuas ne cures verba malorum.
 Arbitry nostri non est quod quisq; loquatur.
 Productus testis salua tamen ante pudorem.
 Quantumcunq; potes celato crimen amici.
 Sermones blandos blesosq; vitare memento.
 Simplicitas veri fama est: fraus ficta loquendi.
 Segniciem fugito que vite ignauia fertur.
 Nam cum animus languet consumit inertia corpus.
 Interpone tuis interdum gaudia curis.
 Et possis animo quemuis sufferre laborem
 Alterius dictum aut factum ne carpsieris vnq;
 Exemplo simili ne te derideat alter.
 Quod tibi fors dederit tabulis suprema notato:
 Augendo serua: ne sis quem fama loquatur.
 Cum tibi diuitie supetant in fine senecte:

Ounificus facito viuas non parcus amicis.
 Utile consilium dominus ne despice serui.
 Nullius si prodest sensum contempseris vnquam.
 Rebus et in censu si non est quod fuit ante.
 Fac viuas contentus eo quod tempora prebent.
 Uxorem fuge ne ducas sub nomine dotis.
 Nec retinere velis si ceperit esse molesta.
 Multorum disce exemplo que facta sequaris.
 Que fugias. vita est nobis aliena magistra.
 Quod potes id tentes operis ne pondere pressus.
 Succumbat labor. et frustra tentata relinquo.
 Quod nosti factum non recte parce filere.
 Ne videre malos imitari velle tacendo.
 Iudicis auxilium sub iniquo teste rogato.
 Ipse etiam leges cupiunt vt iure regantur.
 Quod merito pateris patienter ferre memento.
 Cumq; reus tibi sis. ipsum te iudice damna.
 Multa legas facito perlectis perlege multa.
 Nam miranda canunt. sed non credenda poete.
 Inter conuiuias fac sis sermone modestus.
 Ne dicare loquax: dum vis vrbanius haberi.
 Coniugis irate noli tu verba timere.
 Nam struit insidias lachrimis dum femina plozat.
 Utere quesitis: sed ne videaris abuti.
 Qui sua consumunt: cum deest: aliena sequuntur.
 Fac tibi pro penis mortem non esse timendam.
 Que bona si non est: finis tamen illa malorum est.
 Uxoris linguam si frugi est ferre memento.
 Nam malum est nil velle pati nec posse tacere.
 Dilige non egra charos pietate parentes.
 Ne matrem offendas dum vis bonus esse parenti.
 Curam quicunq; cupis deducere vitam:
 Nec vitis herere animum que moribus obsunt.
 Hec precepta tibi semper relegenda memento.

Inuenies aliquid quod te vitare magistro.

Despice diuitias si vis animo esse beatus.

Quas qui suscipiunt. mendicant semper auari.

Commoda nature nullo tibi tempore deerunt.

Si contentus eo fueris quod postulat usus.

Cum sis incautus nec rem ratione gubernes:

Noli fortunam que non est dicere cecam.

Dilige denarium: sed parce dilige formam:

Quam nemo sanctus nec honestus querit habere.

Cum fueris locuples corpus curare memento.

Eger diues habet numos. sed non habet seipsum.

Herbera cum tuleris discens aliquando magistri.

Fer patris imperium cum verbis exit in iram.

Res age que prosunt rursus vitare memento.

In quibus error inest: nec spes est certa laboris.

Quod donare potes gratis concede roganti.

Nam recte fecisse bonis in parte lucrosum est.

Quod tibi suspectum est confestim discute quid sit.

Namque solent primo que sunt neglecta nocere.

Cum te detineat veneris daminosa voluptas.

Indulgere gule noli que ventris amica est.

Cum tibi proponas animalia cuncta timere.

Unum precipio tibi plus hominem esse timendum.

Cum tibi preualide fuerint in corpore vires.

Fac sapias animo. poteris sic fortis haberi.

Auxilium a notis petito si forte laboras.

Nec quisque est melior medicus quam fidus amicus.

Cum sis ipse nocens: moritur cur victima pro te.

Stulticia est morte alterius sperare salutem.

Cum tibi vel socium vel fidum queris amicum.

Non tibi fortuna est hominis. sed vita petenda.

Uttere quesitis opibus. sed fuge nomen auari.

Quid tibi diuitie prosunt si pauper abundas.

Si famam seruare cupis dum viuis honestam.

Fac fugias animo que sunt mala gaudia vite.

Cum sapias animo. noli irridere senectam.

Nam quocumque sene puerilis sensus in illo est.

Disce aliquid. nam cum subito fortuna recedit.

Ars remanet: vitamque hominis non deserit unquam.

Prospicito cuncta tactus quod quisque loquatur.

Sermo hominum mores celat et indicat idem.

Exerce studium quamuis perceperis artem.

Et cura ingenium sic et manus adiuuat usum.

Multum venturi ne cures tempora fati.

Non metuit mortem qui scit contemnere vitam.

Disce sed a doctis: indoctos ipse doceto:

Propaganda etenim est rerum doctrina bonarum.

Hoc bibe quo possis si tu vis viuere sanus.

Orbi causa mali namque est quecumque voluptas.

Laudaris quodcumque palam quodcumque probaris:

Hoc vide ne rursus leuitatis crimine damnes.

Tranquillis rebus que sunt aduersa caueto:

Rursus in aduersis melius sperare memento

Discere ne cesses cura sapientia crescit: Rara datur longo prudentia, *psa.*

Parce laudato: nam quem tu sepe probaris.

Una dies qualis fuerit monstrabit amicus.

Ne pudeat que nescieris te velle doceri.

Scire aliquid laus est: nil culpa discere velle.

Cum venere et bacho lis est sed iuncta voluptas.

Quod latum est animo complectere: se.

Demissos animo et tacitos vitare mem.

Quod flumen est placidum: fors an.

Cum tibi displiceat rerum fortuna.

Alterius specta: quo sis discrimini.

Quod potes id tempta. nam litus

Tutius est multo. quam velum tene.

Contra hominem iustum praue

Sepe etenim deus iniustas vi

Creptis opibus noli merere dolendo.

Sed gaude potius tibi si contingat habere.

Est iactura grauis que sunt amittere damnis.

Sunt quedam que ferre decet patienter amicum.

Tempora longa tibi noli promittere vite.

Quocumq; ingrederis sequitur mors corporis umbram.

Thure deum placa: vitulum sine crescat aratro:

Ne credas placare deum dum cede litatur.

Cede locum leui: fortune cede potenti.

Ledere qui potuit valebit aliquando prodesse.

Cum quid peccaris castiga te ipse subinde:

Uulnera dum sanas dolor est medicina doloris.

Damnaris nunq; post longum tempus amicum:

Mutauit mores: sed pignora prima memento.

Gratioz officijs quo sis mage charioz esto:

Ne nomen subeas quod dicitur offici per di.

Suspectus caueas ne sis miser omnibus horis.

Nam timidus et suspectus aptissima mors est.

Cum seruos fueris proprios mercatus in vsus:

Et famulos dicas: homines tamen esse memento.

Quam primum rapienda tibi est occasio prima:

Ne rursus queras que iam neglexeris ante.

Sentina noli gaudere malorum.

quorum sine crimine vita est.

nec res: et fama laborat:

cum nomen amici.

cognoscere multa:

facere doceri.

libere versus:

coniungere binos.

mf-11935

D o n a t u s A e l i u s

Ars minor /Rudimenta grammatices/. - Pseudo-Cato:
Cato /vulgo Disticha Catonis/. Ed. Pomponius Lae-
tus.

Venezia, Joannes et Gregorius de Gregoriis, 1500.
4°, Unikat

GW 9029. IP 1973. KWr 997

Defekt: karta tytułowa u góry ścięta, karta d₈ usz-
kodzona

Wrocław BU XV.Q.511

MIKROFILM 35 mm

negatyw 111 zwoj

pozytyw ——— zwoj